V A T R A

FOAIE ROMANEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Apr.-Iunie 1978 XXVIII,2 7800 FREIBURG-Germania
Nº 146 Erbprinzenstr.17 A

CE SE ÎNTAMPLĂ ÎN LUME

Când înainte de Crăciun 1944, în plin război, a isbucnit insurecţia comunistă la Atena, Mussolini a exclamat: "A început cel de al treilea război mondial!". Ce bine ar fi fost dacă dovedea aceeaşi luciditate în Iunie 1940 şi ar fi rămas ne-beligerant! Acest de al treilea război mondial nu semăna, desigur, cu cele două precedente şi într'o primă fază a fost botezat "războiul rece". Numirea aceasta superficială nu reţinea decât aspectele psihologice ale propagandelor contrarii, mult mai agresivă cea sovietică şi mult mai timidă cea occidentală. In aşa zisul "război rece" au intrat multe episoade "calde": războaiele civile din Grecia şi China, lovitura dela Praga, blocada Berlinului, secesiunea Iugoslaviei lui Tito, războiul din Corea, primul război din Vietnam, intervenţiile directe ale Armatei Sovietice contra insurecţiilor din Germania de Est şi din Ungaria, sunt câteva evenimente din prima fază a numitului război rece.

La fiecare lovitură sovietică răspundea refrenul occidental "să negociem!", ceeace însemna o nouă renunţare a democraţiilor la victorii faţă de Uniunea Sovietică. Şi denumirea de "război rece" a părut prea aspră! In a doua fază, cel de al treilea război mondial a primit noi nume, ca să menajeze susceptibilitatea sovietică: coexistenţă pacifică şi destindere. Tot felul de "spirite": spiritul dela Geneva, de la Camp David, ba după nişte politicieni deştepţi chiar dela Moscova, au patronat trecerea dela numele de "război rece" la "coexistenţa pacifică" şi "destindere". In această a doua fază numită "destindere", Uniunea Sovietică a realizat câştiguri considerabile. O mare parte din programul lui Stalin şi Molotov a fost realizată în etape. In faza "destinderii" ca şi în aceea a "războiului rece" n'au lipsit episoadele "calde". Războiul civil din Cuba, al doilea război din Vietnam, din Cambogia şi din Laos, o nouă intervenţie directă a Armatei roşii în Cehoslovacia, se înscriu la activul Uniunii Sovietice.

Succesele politice sunt tot atât de importante ca cele militare. Germania de Est ca şi noii sateliţi asiatici sunt acum recunoscuţi de toată lumea şi au fost primiţi în areopagul internaţional al Naţiunilor Unite. Influenţa Rusiei s'a întins din Cuba în coasta Statelor Unite până în Iemen în coasta Arabiei şi până în Indochina în coasta Chinei. Şi între timp Rusia şi-a construit o putere militară de uscat, aer şi mare covârşitoare, pare-se superioară forţelor Statelor Unite şi ale Pactului Atlantic. Sub presiunea acestui imens potenţial militar Europa este împinsă pe panta finlandizării. Victoria militară şi politică a Uniunii Sovietice în acest al treilea război mondial numit fie "rece" fie "coexistenţă pacifică" sau "destindere" a fost consacrată de tratatul virtual de pseudo-pace de la Helsinki.

Dar caşi al doilea război mondial, continuă şi cel de al treilea într'o nouă fază. Interminabilul conflict israelo-arab e aţâţat de Soviete şi deplasat în cel mai occidentalizat stat arab, nefericitul Liban. Intr'o înaltă concepţie strategică provenită de la Lenin, Rusia Sovietică întoarce frontul contra Occidentului în Africa. In Asia, expansiunea sovietică a atins limita de risc a unui conflict direct cu celălalt colos comunist, China. In Africa, Rusia se apropie de limita conflictului direct cu Occidentul? In Angola, în inima Africii, cu sprijinul logistic sovietic şi intervenţia directă a trupelor cubane, a fost instalat un regim comunist. Cu acelaş sprijin logistic şi militar, Etiopia e pe punctul să devină ca şi Angola o trambulină a imperialismului sovietic. Etiopia asigură posesia aşa numitului Corn al Africii pe drumul spre Golful Persic şi Oceanul Indian. Angola serveşte ca placă turnantă în jos spre Africa de sud şi Capul Bunei Speranţe, în sus şi în lături spre Zaire, fostul Congo belgian, şi toată Africa centrală. Astfel zăcămintele imense de materii prime din Africa şi de energie din Orientul Apropiat cât şi marile căi de comunicaţie pe oceane ar fi interzise Puterilor Industriale. Lipsit de materii prime şi de surse de energie, blocat fără libertate de circulaţie, Occidentul Industrial ar fi constrâns la război frontal cu Rusia ...

Sovietică sau la capitulare. Harta strategică indică azi condiţii mult mai precise ale unui război mondial clasic decât în 1914 şi în 1939. Şi semn prost, în ciuda tratativelor şi sloganelor disperate pentru desarmare şi pace, naţiunile mari şi mici, bogate şi sărace, se înarmează pe capete, ca în preajma celui de al doilea război mondial. Conferinţa desarmării din 1932 şi campaniile occidentale de presă în anii următori, au fost preludiul conflagraţiei din 1939. Brejnev totuşi, exponent al Politbiroului sovietic, nu este un palavragiu impulsiv ca Wilhelm II şi nici un exaltat ca Hitler.

Rusia Sovietică a avut, desigur, şi insuccese, în unele cazuri după succese trecătoare, în războiul civil din Grecia, în blocada Berlinului, în războiul din Corea, în Guatemala, în San-Domingo, în Brazilia, în Indonezia, în China, în Chile, în Egipt, în Sudan, în Somalia. Dar puterile occidentale n'au ştiut sau mai bine spus n'au vrut să exploateze insuccesele sovietice şi să le transforme în înfrângeri. "Containment", doctrina funestă a renunţării la victorii, este cheia succeselor sovietice derivate din insuccese. Căci Rusia Sovietelor revine cu o tenacitate exemplară acolo unde n'a isbutit dela început, până ce obţine ce şi-a propus.

Puterile occidentale ezită acum între rezistenţă şi cedare. In Zaire, fostul Congo belgian, ele au împiedicat pentru a doua oară în mai puţin de un an agresiunea sovieto-cubană cu baza în Angola. Interese economice şi strategice considerabile au determinat actele de energie ale puterilor occidentale. In Schaba, fostă Catanga a lui Ciombé, provincie a Zairei, se află zăcăminte colosale de aur, zinc, staniu, manganez, tantal, dar mai ales de cupru, uraniu şi diamante. Preşedintele Carter şi consilierul său Brzezinski au prevenit în termeni categorici Rusia că are de ales între renunţarea la politica de agresiune şi confruntarea cu Occidentul. Reacţiunea unor aliaţi europeni, a unor membri ai Congresului şi a unor funcţionari nu garantează continuitatea în atitudinea energică a preşedintelui american. De pe acum o bună parte din presa occidentală sare ca întotdeauna în ajutorul Politbiroului de la Kremlin.

Dar tratatul victorios pentru Soviete de la Helsinki a introdus pe nesimţite un virus: drepturile omului. Deocamdată efectele sunt modeste şi n'au pătruns încă în masele popoarelor din Rusia. Adăugat însă la marele cancer din sânul organismului sovietic, sistemul economic absurd, acest virus poate deveni detonatorul unei explozii ca în 1917, în sens contrar. Noi nu ştim când va exploda sistemul sovietic. Dar ştim sigur că va exploda cândva, într'o jumătate de secol sau în câţiva ani, dacă între timp oameni curajoşi şi cu minte nu vor şti să modifice regimul la timp. Nouă celor din exil şi urmaşilor noştri, odată cu pregătirea unei baze de viitor, ne rămâne să aşteptăm pe marginea râului, ca în înţeleptul proverb arab, cum va trece cadavrul marxism-leninismului, mort de moarte violentă sau de eutanasie, uşurată din sânul lui de oameni luminaţi.

In aventura militară din Africa, Brejnev are ca aghiotant un "mareşal" neo-latin, pe Fidel Castro. In diplomaţia planetară să aibă oare în ajutor un alt neo-latin, pe Ceauşescu, preşedintele român, ca neobosit ambasador itinerant? Numai în ultimele două luni Ceauşescu a bătut la poarta Casei Albe din Washington, capitala noului Imperiu al Occidentului, apoi la aceea a "Cetăţii Interzise" din Peking, capitala fostului "Imperiu Ceresc", şi la urmă a păşit pragul faimoasei "City" din Londra, capitala fostului imperiu universal britanic. Privind la televizor fastul în tot felul de culori al corteģiului în drum spre Bukingham-Palace, cu caleştile aurite trase de opt cai albi împodobiţi cu moţuri şi cu pampoane de struţ, cu "Horse Guards", adică husarii cu tunici roşii şi căciuli înalte cât cozonacii moldoveneşti, cu halebardierii de pe lături ca în timpul lui Henric VIII, cu Ceauşescu radios lângă Regina zgribulită într'un colţ, mă întrebam dacă toată pompa regală din alt veac era rezervată pentru Preşedintele României fie şi "socialistă", sau pentru Trimisul Extraordinar şi secret al lui Brejnev. De răspunsul la această nedumerire depind multe de înţeles în lumea de azi întoarsă pe dos.

M. Emanuil

&& In acelaş număr în care explică pe larg ce e cu "păstorul cel bun", vedem în "Telegraful Român" o aniversare ce se încheie cu noul imn în care e murdărit "Treiculorul" lui Ciprian Porumbescu, iar episcopul Oradiei omagiază pe Ceauşescu, cu ferma "hotărîre de a-i urma pilda". Dar parcă Sfinţia Sa jurase să urmeze pilda Altcuiva...

ROMÂNII AU CONSILIU NAȚIONAL

După 30 de ani Românii au însfârșit Consiliul Național pe baze largi,zădărnicit atâta timp de ambiții,patimi partizane și pretexte de discriminări.Revine în primul rând D-lui Nicolae Penescu meritul de a fi stăruit și de a fi învins greutățile puse în calea constituirii unui organ reprezentativ în libertate al Românilor de pretutindeni.

Din comunicatul trimis se vede că inițiativa s'a luat,în Ianuarie 1976,de către partidele țărănesc,liberal și social-democrat din Exil și că,la chemarea lor,au răspuns afirmativ Mișcarea Legionară,Biblioteca din Freiburg,Asociații și luptători.S'a hotărît deci,la 24 Septembrie 1976,la Paris -continuă comunicatul- "crearea unui For reprezentativ românesc liber,având la bază legitimitatea adusă de partidele Național Țărănesc,Național Liberal,Social Democrat și Totul Pentru Țară,care au exprimat voința națională în România liberă și în exil.In cadrul acestui for orice preocupare partizană este exclusă.In aplicarea acestei hotărîri s'a constituit Consiliul Național Român provizoriu... deschis tuturor acelor Români,sau comunități minoritare,care manifestă sentimente și atitudini conforme năzuințelor Neamului nostru și doresc să activeze pentru recâștigarea libertății și a drepturilor Poporului Român în Țara sa.

Membrii Consiliului recunosc,fără rezerve,permanența principiilor democratice fundamentale exprimate în Charta Națiunilor Unite și în Charta Drepturilor Omului.Activitatea Consiliului este incompatibilă cu participarea celor care, în mod direct sau indirect,nu acceptă ca principii fundamentale de organizare pluralismul democratic,libertatea de exprimare a ideilor și credințelor religioase.Un birou de coordonare va desăvârși lărgirea și organizarea Consiliului și va pregăti alegerea COMITETULUI NAȚIONAL ROMÂN.

Consiliul și Comitetul Național Român au menirea să spună,cu glas tare, ceeace Românii nu pot exprima în Țară; ele au datoria primordială să afirme, în numele și pentru poporul Român: dreptul de a-și alege sistemul de organizare politică,administrativă și socială a Statului; dreptul de alegere liberă a conducătorilor și reprezentanților săi; dreptul suveran și inalienabil asupra tuturor teritoriilor românești.In sarcina lor cad și aceste esențiale îndatoriri: să apere patrimoniul spiritual și cultural al Românismului; să promoveze realizările și valorile românești; să-și spună cuvântul în problemele de politică internă și externă ale României; să dezvăluie,în fața opiniei internaționale, arbitrariul administrativ și represiunea polițienească a regimului ilegitim din Țară,îndreptate împotriva cetățenilor români; să colaboreze cu reprezentanții celorlalte națiuni captive din Europa centrală și de est,în vederea unor acțiuni comune; să întrețină legături cu guvernele țărilor libere și organizațiile internaționale; să se ocupe de problemele exilului românesc".-

Consiliul Național Român are 59 de membri: Vasile Andrei,Paul Barbăneagră, Florin Boițeanu,Dan Paraschivescu Bosnief,Teodor Cazaban,Radu Câmpeanu,Horațiu Comănici,Lia Constantinescu,Corneliu Crișan,Constantin-Virgil Gheorghiu,Nicolae Guguianu,Doru Ienciu,Petre Indrieș,Dumitru Ionescu,Stere Ionescu,Jean Miloe, Alex.Missirliu,Demostene Nacu,Nicolae Penescu,Claudiu Petruc,V.V.Stanciu,Vlad Stolojan,Dinu Zamfirescu(Franța); D.C.Amzăr,Biblioteca din Freiburg,Gr.Dumitrescu,Mihai Fotin Enescu,Const.Mareș,Livin Moraru,Const.Nagacevschi,P.Em.Popa, Radu Roșeanu,P.Vălimăreanu(Germania); Iuliu Aron,Alex.Bratu,Emilia Bratu,Eglantina Daschievici,Marin D.Dumitru,Emil Mărcușiu,Aurel Marinescu,Dan Moldovan, Paul Morcov,Gh.Popescu-Botoșani,Mancy Radian,Iuliu Șeitan,Ion Teodorescu-Făget, Anchidim Ușeriu(Statele Unite); Nichi Constantinescu,Emil Ghilezan,Florea Vasile (Italia); Maximilian Corbu,Liviu Gatterburg(Elveția); Dumitru Găzdaru,Mardare Popinciuc(Argentina); Nicolae Lupan(Belgia); Raul Marian,Laura Riga(Canada); Alexandru Negoescu(Australia); Romulus Popescu(Suedia).

Nu știm ce criterii au servit la întocmirea listei,nici nu cunoaștem o bună parte dintre membrii Consiliului,ca să-i putem aprecia greutatea; observăm,de altă parte,lipsa unor luptători încercați,dar există și un birou de coordonare, chiar cu misiunea,între altele,de a "desăvârși lărgirea Consiliului".Secretar provizoriu al biroului,Doru Ienciu.Corespondența se trimite pe adresa: Radu Câmpeanu 22,rue de la Gare de Reuilly, F - 75012 PARIS. Sediul Consiliului Național Român e provizoriu la Paris.Data documentului: Paris 3 Iunie 1978.-

Urăm Consiliului Național Român să devină o adevărată reprezentanță românească,cu spor la lucru și succes.In numărul viitor vom comenta mai amplu evenimentul îmbucurător al nașterii Consiliului Național,factor de coordonare a acțiunilor românești.-

LA ADUNAREA DELA ISLAZ, întrunită pentru validarea Constituţiei revoluţionare: Dumnezeule al puterii şi al dreptăţii! Ochiul Tău este deschis asupra noastră! Priveşte poporul Tău îngenunchiat înaintea Evangheliei şi a crucii Tale, el nu cere decât dreptatea Ta dumnezeiască. Ascultă-i şi binecuvintează-i rugăciunea. Dă tărie braţelor sale şi vrăjmaşii săi vor fi învinşi. Varsă în pieptul său curajul, în inima sa blândeţea şi în sufletul său pacea.

Dumnezeule al luminii, Tu ai înălţat stâlpi de foc care au călăuzit pe Moise în pustie. Zi Doamne ca îngerul sfătuitor de bine să se coboare în mijlocul nostru şi să ne călăuzească pe căile Tale. Binecuvintează din înaltul cerului stindardele noastre încununate cu crucea Fiului Tău prea iubit, fă-le să fâlfâie pe calea bunei orânduiri şi a adevăratei glorii.

Doamne! Fiul Tău unic a fost trimis de Tine ca să se jertfească pentru mântuirea oamenilor. In iubirea Sa El a ajuns anatemă, pentru ca să sfinţească munca săracului; ajunse pradă morţii pentru ca să dea viaţă şi libertate oamenilor. Tu eşti acelaşi Dumnezeu: biruinţa şi libertatea sunt în mâinile Tale, izbăveşte şi mântuie pe tot omul care suferă; ridică şi însufleţeşte pe acest popor care moare, ca să fie viu. Scapă-l de abuzurile care se fac cu aşezămintele şi chiar cu virtuţile sale; izbăveşte-l de abuzul clăcii, de ticăloasa iobăgie, pe care n'au cunoscut-o părinţii noştri, de podvada drumurilor şi a şoselelor, de aceste munci ale faraonilor, de orice prigonire, de orice silnicie şi de toată nedreptatea. Redă-i timpul şi locul cu care Tu ai înzestrat pe om, fă-l să se bucure de roadele muncii sale. Mângâie Doamne pe un popor zdrobit de suferinţă, scoală-Te şi fă ştiut lumii că eşti Dumnezeul celor harnici şi al oricărui om ce se apropie de Tine prin muncă, singura rugăciune pe care Tu o binecuvintezi şi o asculţi. Arată că eşti tatăl orfanilor şi al văduvelor, mângâietorul celor asupriţi. Noi numai numele Tău îl chemăm şi nu cerem ca lege decât numai Evanghelia Ta. Fiul Tău a făgăduit celor asupriţi dreptate, celor flămânzi pâine, celor desnădăjduiţi mângîere. Redă copiilor Tăi bunurile şi pâinea lor, după dreptatea Ta. Spiritul Tău de mângâiere şi de dreptate să le lumineze sufletele. Bucură-ne de lumina Ta, de dreptatea şi de puterea Ta, Te vom slăvi, de trei ori sfânt, căci ale Tale sunt stăpânirea şi puterea şi slava, ale Tale, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Preot Radu Şapcă (Islaz, 9 Iunie 1848)

HAIDUCESC de A.C.Delafântânele

S'a deşteptat în mine dorul iară
De-a hoinări ca'n vremuri prin păduri,
Cu ochii aţintiţi spre munţii suri,
Cântând din frunză'n fiecare seară.

Hai, murgule, să ne pornim prin ţară,
Netemători ca voinicii panduri,
Ca doi haiduci cu prăzile'n coburi,
Prin luncile pustii cu frunza rară.

Acelaş dor s'a deşteptat în mine,
Să rătăcesc pe câmpurile pline
Cu flori de sânziană şi cicoare.

Să uit amarul vieţii care doare,
Să chiui şi să strig moldoveneşte,
Cântând ca'n vremea veche, haiduceşte.

&& La 6 Iunie s'a născut, la Eppingen, Iulia Constanţa Mehedinţu, fiica noului preot pentru Românii refugiaţi în Germania.

+ La 29 Decembrie a decedat, la Montreal (Canada), poetul Nichita Tomescu.

+ La Bucureşti a decedat la adânci bătrâneţe şi a fost înmormântată Sâmbătă, 11 Februarie, D-na Ianula Papanace, romancă din Veria (Macedonia). Soarta s'a înverşunat deosebit de dureros asupra acestei demne mame, vinovată de a-şi fi crescut fiii în curată dragoste de neam: pe unul l-a pierdut în bombardamentul de la Buchenwald, altul s'a stins în ţară după o viaţă întreagă de închisori, altul e de vreo patru decenii pribeag în lume; pe acesta, ultimul, răposata a avut norocul să-l revadă, în Italia, puţin timp înainte de deces.

+ La 25 Februarie a murit în Canada, la 87 ani, arhimandritul Daniil Maxim, născut în comuna Arbore (Bucovina).

+ Sâmbătă 8 Aprilie s'a făcut, la Salò (Italia), înmormântarea D-nei Zoiţa Papanace, slujind preoţii Popa (Freiburg) şi Domitriu (Paris). Au mai fost de faţă, pe lângă mulţi localnici, îndureratul soţ, două surori venite din Macedonia, dr. Apostolescu şi Nagacevschi (München), preoteasa Domitriu şi ing. Perifan (Paris), N.Constantinescu (Milano), N.Bujin (Roma), Caraiani (Milano), ing. Fati (Salò).

+ La 20 Aprilie a fost înmormântat, la München, Andrei Dângă. Avea abia 41 ani.

DESPRE FRAŢII ÎNSTREINAŢI

In sfârşit,s'a auzit de la Bucureşti,pentru a doua oară,o referinţa la populaţiile româneşti din alte ţări! Cu prilejul aniversării a 130 de ani de la revoluţia din 1848,Ceauşescu a menţionat în cuvântarea sa "existenţa unei naţionalităţi române" în ţările vecine,amintind Ungaria,Iugoslavia"şi alte ţări". Prin 1976 el menţionase încă Bulgaria şi Rusia printre ţările cu "populaţie de naţionalitate română",iar un an după aceea spusese unui corespondent german că ar fi de dorit "ca şi naţionalitatea românească de pe teritoriul altor state să aibă aceleaşi drepturi pe care le au naţionalităţile în România".Aceasta este tot ce s'a spus oficial în România cu referire la Românii de peste graniţe,din 1946,când Petru Groza protestase împotriva bombardării unei caravane de Fârşeroţi în sudul Albaniei de către aviaţia greacă "monarho-fascistă" de atunci.Dar nici acel protest şi nici referirile amintite ale lui Ceauşescu n'au fost făcute în interesul Românilor respectivi ca atare,ci pentru motive impuse de moment.

Deci acolo "sus",în R.S.R.,au binevoit să "afle",fie şi tardiv,că mai există Români şi "în alte ţări".In tăcerea cumplită de până acum în această materie, aceste puţine referiri oficiale constituie totuşi un semn pozitiv.Cum preocuparea de aceşti "fraţi înstreinaţi" era ca şi inexistentă în R.S.R.,e de presupus că informarea asupra chestiunii a pătruns din presa exilului românesc.Căci nu vom fi naivi a crede că această presă nu ajunge pe la birourile superioare din Bucureşti,deşi pentru cu totul alte motive decât cele privind problema ca atare; cum presupune dl Pamfil Şeicaru când îşi stabileşte drept misiune de a face să parvină "Curentul"(-serie nouă) "direct" pe biroul lui Ceauşescu.

Din declaraţiile acestuia reiese mai ales aspectul în continuare abdicant al poziţiei în problema populaţiilor româneşti de peste hotare.Căci n'ar fi vorba de "amestec în treburile altor state",cum vede Ceauşescu că s'ar înţelege eventualele demersuri,ci,ca să adoptăm chiar limbajul partidului,ar fi vorba de o conlucrare tovărăşească în lămurirea şi rezolvarea "principială" a unor probleme de drepturi etnice neglijate; ceeace nu este partinic,dată fiind literatura marxist-leninistă în materie.Altfel,cum de interesul excesiv pentru Românii din America sau din Franţa,de pildă,nu constituie "amestec" în treburile interne ale acestor state? şi cum cu statele socialiste "surori" nicidecum nu se poate aborda o chestiune,a cărei soluţionare nu numai vremea noastră,dar şi ideologia o cere? Dar ideologia este ipocrită şi aici,ca în multe altele: cum se vede din întâmplările cu Armenia,Abhazia şi altele,în pilduitorul URSS.Noi avem informaţia sigură că,atunci când s'a pus problema cultivării specificului Aromânilor şi culturii lor,în R.S.R.,dat fiind că aceştia se dovedesc elemente harnice şi de iniţiativă,din cabinetul lui Ceauşescu s'a spus că: Da,sunt ei! Dar nu ne trebuiesc!

&& In Declaraţia universală a drepturilor popoarelor,adoptată în Iulie 1976, se spune în privinţa dreptului la cultură: Toate popoarele au dreptul de a-şi vorbi limba,de a-şi desvolta cultura,contribuind astfel la îmbogăţirea culturii umanităţii(art.13).La drepturile minorităţilor se spune: Când un popor constituie o minoritate într'un stat,el are dreptul de a i se respecta identitatea,tradiţiile,limba,cât şi patrimoniul cultural(art.19); Membrii minorităţii trebuie să se bucure,fără discriminare,de aceleaşi drepturi ca şi celelalte resorturi ale statului(art.20).

&& A apărut "Made in Romania" -Electrorecord- discul cu "Poezii în grai aromânesc",recitate de Toma Caragiu,Matilda Caragiu-Marioţeanu,Ion Caramitru,Atanasie Nasta,Decebal Celea ş.a. Discul e însoţit de un studiu sinteză,competent, asupra literaturii populare şi culte la Aromâni,iscălit de Ovidiu Papadima.Acest "florilegiu sonor de poezie" cuprinde printre altele: Dimândarea părintească (Const.Belimace),Nu s'acaţă Armânlu(Nic.Batzaria),Graiul armânescu(George Murnu), Tră armâname(idem),ş.a. - în total 27 bucăţi.Totodată,în text,M.Caragiu-Marioţeanu lămureşte că talentul actorului Toma Caragiu îşi are sursa în munţii Pindului şi în vigoarea de munteni a părinţilor săi,picurari aromâni.Imaginea de pe copertă a unei mari hori aromâneşti,privelişte de solidaritate a unui neam, pe un plai de munte,e cât se poate de sugestivă.Editarea acestui disc recompensează întrucâtva faptul arătat cu curaj de Papadima,că literatura Aromânilor e încă "puţin cunoscută la noi /în RSR/ de marele public,uitată adesea în paginile revistelor,gazetelor,calendarelor şi almanahurilor".De ce au fost "uitate",se ştie prea bine.Exilul a fost însă şi este acela care nu şi-a îngăduit niciun fel de uitare,nici sub acest raport.Dovadă,printre altele,cercetările Institu-

tului Român de la Freiburg,cât şi modesta dar neabătuta activitate editorială "Avdela" - Biblioteca Fara armânească din acelaşi oraş.Printre altele,aceasta din urmă a retipărit în întregime "Paravulii" de N.Batzaria.-

&& In Februarie a avut loc la Departamentul de stat din Washington o conferinţă asupra drepturilor omului,la care au luat parte şi reprezentanţi ai tuturor etniilor est-europene(din America): ruşi,bieloruşi,ucraineni,polonezi, estonieni,lituanieni,letoni,cehi,slovaci,unguri,bulgari,albanezi,croaţi,sloveni şi sârbi.Aţi citit bine? Poftiţi a constata că n'a fost niciun reprezentant dintre Românii americani! Nu vor mai fi existând pe acolo?

&& In foaia "Acţiunea Românească",New York(nr.27/1978),găsim afirmaţia că Pan Halipa,fost preşedinte al Sfatului Ţării de la Chişinău în 1917 ar fi murit la închisoare,unde fusese condamnat pe 8 ani.Greşală! Halipa a fost deportat de ruşi în Siberia,neştiindu-se de el nimic timp de peste 8 ani de zile.In vremea lui Hruşciov a fost eliberat însă şi excortat înapoi la Bucureşti.Trăia încă în 1973.Spunea acum,cui vroia să-l audă,că Lenin personal i-a spus,în legătură cu Basarabenii,că aceştia,fiind Români,trebuie să-şi rezolve chestiunea naţională laolaltă cu ceilalţi Români.-

&& Revista literară Lumina a Românilor din Voivodina(Panciova) a împlinit trei decenii de apariţie,cu 250 de fascicole.Iniţiatorul ei a fost actualmente bine cunoscutul poet de expresie sârbă Vasko Popa,tradus în mai multe limbi din Europa şi Asia.Işi va fi mai amintind Vasko Popa de garanţia pentru el a părintelui Fiştea şi a şefului grupului etnic român,dr.Butoarcă,faţă de ocupanţii nemţi,cum că el,Vasco,fiind român - "nu poate fi comunist",scăpându-l astfel de primejdie? Cel puţin de o faptă bună să-şi aducă aminte,dacă obârşia românească şi-a cam dat-o uitării.-

&& Un alt afirmat poet iugoslav,cu mai multe cărţi publicate,totodată traducător şi propagator al literaturii române în Iugoslavia,e actualmente Adam Pusloici,român timocean.Acesta,produs al şcolii sârbeşti,cu sistemul de clasă "preparatorie",şi-a adus aminte că e român.A fost întrebat de ce ţine el să facă traduceri tocmai... din româneşte? - dar el n'a dezarmat,ci cunoaşterea graiului de acasă a ridicat-o la gradul de cunoaştere a limbii literare,făcând aceasta prin efort personal.-

&& Odisea învăţătorului Petru Lungu din Grebenaţ,în Banatul înstreinat,a uimit pe toţi.Trecând în 1941 în România,se înrolează şi luptă pe frontul antibolşevic,ajungând până în Crimea.In Septembrie 1944,cade prizonier la nemţi.Din lagărul de lângă Viena ajunge în zona americană,apoi în legiunea franceză.In nordul Africii se întovărăşeşte cu un anume Martinovici,"care vorbea şi româneşte",încercând împreună să dezerteze,dar nu reuşesc.Lungu ajunge în Indochina. Acolo trece de partea partizanilor vietnamezi,devenind comandant de unitate.După 7 ani de front în Vietnam se căsătoreşte cu o vietnameză şi are cu ea 12 copii.După 36 de ani de absenţă se întoarce,anul trecut,în Grebenaţul său natal. Obştea l-a ajutat să-şi reia acî viaţa.-

&& Careva din Banatul înstreinat îi spune lui Iorgu Iordan că e şi el român, din Iugoslavia; la care cunoscutul academician şi romanist îi preciza: adică, eşti sârb! Un alt român voivodinean,stabilit în Canada,încă mai credea,naiv,cu numai 3 ani în urmă,că,în baza originii sale etnice,s'ar putea stabili în România.Alţi români etnici din ţările vecine rămân buimăciţi în faţa negării în RSR a originii lor etnice,pe motiv că părinţii lor nu se trag de pe teritoriul actualei Românii! Zoie Dumitrescu-Buşulenga cuprinde în definiţia ei a noţiunii "români de pretutindeni" numai pe cei din exil,nicidecum pe cei ce din moşi-strămoşi populează regiuni întregi în ţările vecine.Şi totuşi,zic unii-alţii că actuala ocârmuire dela Bucureşti ar fi una "patriotă"!-

&& In Zeitschrift für Balkanologie(München) a fost reeditat,în 1974,Tetraglosson-ul din 1760 al lui Daniil de la Moshopole,acesta cuprinzând,după cum se ştie,şi lexicul aromânesc redat cu litere greceşti.La Bucureşti,nu numai că nu s'au gândit la vreo reeditare în această vreme de înflorire a stdiilor de balcanologie,a Lexiconului respectiv,dar n'am înregistrat nici măcar îndrăzneala de a "observa" reeditarea acestuia în streinătate.-

&& Călătorul suedez Jonas Björnstahl,trecând prin Grecia la 1777,are călăuze şi cărăuşi nişte Macedo-Români - din neamul "Vlahilor albi",notează el în scrisorile sale,descendenţi ai coloniilor romane de odinioară în părţile Macedoniei.-

&& In secolul XV existau în nord-vestul Peloponezului nume de familie ca acestea: Vlakho,Vlakhioti,Romano,Tsintsar-olu!

&& "Fara Armânească" lansează, în "Cuvântul Românesc", ideia declarării unei Zile naționale a Românilor și Aromânilor dela sud de Dunăre. Propunerea trebuie salutată și sprijinită de către toți cei cărora le stă la inimă redeşteptarea Românilor din Balcani. Ea trebuie propagată nu numai printre acești Români, cei aflați în diasporă și cei de acasă, ci și în toate cercurile de intelectuali cunoscători ai problemei lor. Mai mult decât atât: credem că se impune crearea unui Consiliu care să-și asume misiunea de a face totul pentru ca, pe de o parte, să dea cuvânt de mângâiere acestor frați, iar pe de alta să ridice în fața opiniei de pretutindeni problema generală a Valahilor ignorați în toate țările balcanice, inclusiv România. Dată fiind fărâmițarea elementului valah între țările balcanice, un for comun al acestui element etnic instituit fără criterii de apartenență a membrilor săi la vreunul din aceste state, ar urma să acționeze de pe o platformă comună in direcția solicitării organelor și forurilor internaționale ca acestea să sprijine emanciparea culturală a elementului etnic valah din Balcani, la care și el are tot dreptul în vremea noastră.

&& In revista Europa ethnica, Viena, nr. 3/1977, se dau informații despre limbile minorităților naționale din Iugoslavia, menționându-se ca atare doar Românii din Voivodina, ziarul Libertatea al acestora și revista Bucuria copiilor. Se menționează și existența graiului valah cu specificația "aromân" în paranteză. Nimic despre existența graiului daco-român în nord-estul Serbiei și în Bulgaria. Așa e când se recurge la informația unilaterală, furnizată tocmai de țara în cauză. Intr'un alt număr al acestei reviste se relatează despre un "Walacher Protest in Bitolia", 1969, împotriva caracterizării jignitoare la adresa lor din partea unui potentat local. Protestul ajunsese până la cabinetul președintelui Tito.

Atitudini ofensatoare la adresa Aromânilor au fost consemnate și altădată în istorie. In secolul al XIV-lea apăruse un pamflet bizantin pe socoteala călugărului Neofit, aromân, fiul lui Frățilă și Stana, care, se zicea, nutrea gândul de a deveni patriarh. In pamflet era ridiculizată obârșia valahă a lui Neofit și satirizate expresiile lui armânești și bulgărești drept "barbare". Invățase Bucolicele lui Theocrit deoarece, cică: "știa să cânte din fluier și să spună oițelor bâr-bâr!"

&& In cartea Les langues romaines din colecția Que sais-je? (Paris) se menționează că macedo-româna e vorbită de vreo 350.000 de locuitori din Grecia și Iugoslavia. Se amintește deasemeni de satele cu grai românesc din Bulgaria. Nimic, însă, nici aici, de întinsa zonă de grai românesc din nord-estul Serbiei!

&& Stara Cuconești se numește un sat din "Moldova Sovietică", unde arheologii ruși ar fi descoperit case cu două și trei etaje de acum șase mii de ani.

&& Odinioară, pe când o delegație de intelectuali bucureșteni pleca într'un schimb de vizite la Cladova, secretarul politic dela Academia de științe sociale și politice instruia grupul respectiv să nu se intereseze sub nicio formă de Românii din Craina, să se facă precum nu-i văd și nu-i aud. Ajunși dincolo, gazdele sârbe arată acestor Români pe hartă 2-3 sate de Români crăineni unde vor să-i ducă. Aceleași gazde rămân însă uimite când "responsabilul" grupului din București le răspunde că "nu ne interesează acest fapt"!

\- Aflăm din surse sigure că, cenzurându-se scrisorile de peste granițe, organele poliției RSR chiamă la interogatoriu pe cei în corespondența cărora se găsesc orice referiri la Românii sud-dunăreni. Era normal de așteptat ca așa ceva să aflăm despre autoritățile bulgare sau iugoslave. Din păcate însă, reseriștii sunt "mai mari politicieni".

&& In ținutul Homolie are loc un festival anual, întitulat "Homolski motivi", cu participare sârbească și valahă. O înregistrare pe bandă, din anul trecut, ne arată vreo trei jocuri românești cu strigături cât se poate de interesante.

&& Bănățeanul Șt. Laza, trecând printr'o comună românească din Craina, se oprește la o fântână, chipurile pentru apă. Din casa de alături se auzea muzică populară dela radio București. Bănățeanul privind acolo insistent, radio se auzi mai încet, apoi schimbă postul. Laza își ia o mină severă și întreabă, ce post era acela? Răspunsul, cam cu teamă, fu: Aa, nu, întâmplător am dat peste un post, acolo!

&& In "Legiunea Română Transilvăneană", la formarea căreia în Franța, 1918, a jucat un rol însemnat Traian Vuia, s'au încadrat și șase Români sud-dunăreni, proveniți din armata bulgară și luați prizonieri de sârbi în 1915. Ei mărturiseau că "malul celălalt al Dunării e presărat numai cu sate românești" și vroiau să lupte pentru emanciparea acestei regiuni. Unul dintre ei a fost ridicat de francezi la gradul de sergent, cel mai înalt grad în Legiunea Românilor.

&& Ştefan Verkovici din Serez(sud-estul Macedoniei),cel care a descoperit exemplarul Liturghierului lui Macarie de la Târgovişte(1508),aflător acum la Biblioteca din Belgrad,a publicat în 1860 o culegere de poezii slave din Macedonia.Cunoscând situaţia de pe teren,el scria în introducerea cărţii că,după slavi,locuitorii cei mai numeroşi sunt în Macedonia Ţinţarii-Aromâni.Numai în preajma muntelui Pangeu(Pernar),notă Şt.Verkovici,sunt vreo 100 de aşezări aromâneşti,tot atâtea cât şi bulgăreşti.In vremea aceea slavii macedoneni încă n'aveau biserici şi preoţi ai lor,ci "trebuiau să ţină preoţi greci sau aromâni. Turcii nu se atingeau de limba neamurilor creştine,în timp ce grecii tocmai aceasta făceau",mai notează Şt.Verkovici,printre altele.-

&& Găsim în Suedia un exemplar de carte intitulată Makedonia al Makedoniani, editată la Stockholm,în limba internaţională "ido"(1917),o variantă a limbii esperanto.E o expunere,un memorandum al Societăţii Macedo-Române din Bucureşti, alcătuit în Noembrie 1912 şi "tradukita da doktoro Popescu-Hagiul".-

&& "Buşem" se cheamă,cică,"un instrument muzical uriaş" la Românii din Homolie.Are mai mulţi metri lungime şi peste 10 kgr.greutate,încât ca să cânte la el îl sprijină pe vreun copac bifurcat.Ciobanii români se prezintă cu "buşem" la concursuri în cadrul "Motivelor din Homolie".Cel mai mare instrument de acest fel,făcut din scoarţă de tei,îl are un anume Ilie Tufan-ici din Lazniţa(15 kgr.).Este limpede că e vorba de bucium,cum pronunţă şi Românii amintiţi; iar forma "buşem" e o "greşeală" cu tâlc.-

&& Un episcop de Sabaţ(Serbia),în veacul trecut,era Român din părţile Vidinului.Se remarcase ca ierarh.La moartea sa,un entuziast naţionalist sârb îi elogia memoria cam astfel: O tu,binecuvântată şi neîntrecută limbă sârbă! Tu l-ai cucerit pe un Român dela Vidin să te mânuiască strălucit şi să devină fiu fidel al Bisericii noastre sârbeşti!

&& Pe când în Bulgaria nu există nicio şcoală,nicio clasă de învăţământ în limba română pentru numărul atât de mare de locuitori cari o vorbesc,în România în schimb există pentru mult mai puţinii bulgari învăţământ mediu.La Beşenova Veche,de pildă,a existat tot timpul liceu bulgăresc.Abia cu începere de anul trecut el este redus la 10 clase.-

&& La toate festivalurile folclorice mai de seamă în Iugoslavia,uneori şi peste graniţe,de pildă în Belgia,apare cel puţin câte un ansamblu valah,dacă nu mai multe,selecţionate pentru a reprezenta "folclorul autentic" din Serbia. Adevărul e că tocmai cele mai autentice,cele mai arhaice lucruri le aduc,cum e şi firesc,Vlasi.Observăm prezenţa mai frecventă în asemenea competiţii a vestiţilor haloveni(din Halovo,aproape de Mocrane).Aceştia au apărut în cadrul Festivalului balcanic dela Ohrida(1969),cu "vlach national melody",cu "vlach national songs",cu jocul "rapezita",etc.La un alt festival(Leskovăţ),halovenii au fost numiţi "rumuni"(nu "vlasi").In repertoriul de cântice al halovenilor, când nu reiau vreun cântec de la Maria Lătăreţu,ceea ce sunt foarte tentaţi să facă şi astfel să compromită noţiunea de folclor ~~xxxxxx~~ autentic,adică local, se aud cântice locale autentice de felul acestora: Patru boi leagănă carul; Unde şezui cu urâtu,arsă iarba şi pomântu; Di la munte pân'la sat,niciun câne n'a lătrat; Foaie verde lemn adus,de când Gheorghe-al meu s'a dus,apă'n vadră n'am adus.-

&& Cutare român din Voivodina,stabilit în Danemarca,relatează că acum câţiva ani,când făcea armata la Bitolia,s'a dus în timpul unei permisiuni la biserica românească din oraş.A fost observat însă şi scos la raport,la cazarmă.El şi-a motivat vizita cu faptul că e credincios,dar şi ca român a vrut să vadă o biserică românească.I s'a spus răspicat pe loc că n'are voie să se intereseze de asemenea lucruri.Acelaşi român a decis acum să puna un "molerai" cu imaginea lui Mihai Viteazul pe frontispiciul casei sale din Voivodina."Cred că am dreptul să fac aceasta,nu!" - zice el,nu ca întrebare,ci drept comentar.-

&& Poetul Puşkin,aflându-se exilat la Chişinău(1820-21),se apucase să înveţe româneşte dela un badea-Toader,vecin.Purta un notes şi scria cuvintele culese dela cel amintit.Pe Puşkin îl interesau îndeosebi cântecele lăutarilor.Faptul,constatat de cercetători ruşi,a fost relatat în publicaţie.Un cercetător din RSR l-a amintit într'o recenzie.Cenzura,sezisându-se de "latura politică" a chestiunii,a dictat scoaterea pasajului respectiv şi înlocuirea lui cu o frază oarecare.Nu-i interesează că Puşkin s'a interesat de limba română; le place în schimb că Yutzumoto din Tokio manifestă interes pentru ea,căci el e,se înţelege,membru al partidului comunist...

Sava Gârleanu

CALENDAR NAȚIONAL

1 Apr.1883: Apare,în "Almanahul României June","Luceafărul" lui Eminescu.
1 Apr.1918: Moare Const.Creangă,unicul fiu al povestitorului.
2 Apr.1858: Se naşte Delavrancea.
3 Apr.1913: Moare,la abia 32 de ani,Panait Cerna.
6 Apr.1908: Bande greceşti jefuesc biserica română din Lumnița(Macedonia).
12 Apr.1878: Ziarele bucureştene publică scrisoarea de mulțumire a unui grup de prizonieri turci: "N'am fost considerați ca prizonieri,ci ca nişte mosafiri",declară ei.
16 Apr.1578: Ion Vodă Potcoavă e decapitat în piața din Liov.
16 Apr.1868: Se înființează Filarmonica Română.Primul concert: 15 Dec.1868.
17 Apr.1888: Se instalează clopotul cel mare al Mitropoliei din Bucureşti.
17 Apr.1908: Bande greceşti incendiază casa lui Galbagiari din Vlaho-Clisura şi moara lui Ghiuza Ciulu din Lumnița(Macedonia).
17 Apr.1938: In noaptea spre Duminica Floriilor,guvernul lui Carol Lupescu, compus din foşti membri ai partidelor "democrate" şi condus de şeful Bisericii Române Ortodoxe,aresteazǎ căpeteniile legionare în cap cu Corneliu Codreanu.
20 Apr.1828: Se naşte doctorul Carol Davila.
20 Apr.1893: Moare,la 82 de ani,George Barițiu.
21 Apr.1933: Se înființează,la Bucureşti,Institutul Italian de Cultură.
21 Apr.1968: Moare,la 77 ani,poetul Adrian Maniu.
22 Apr.1888: Iese la Câmpulung,sub direcția lui Emil Procopie Constantinescu, cu colaborarea lui Nic.Rucăreanu,Gr.Andreescu,Ion Anastasescu-Ghica,Nic.Crețulescu,săptămânalul "Vocea Muscelului".A trăit 2 ani.Exemplarul costa 10 bani.
23 Apr.1828: Ruşii intră în Iaşi şi aresteazǎ pe Ioniță Sandu Sturza.
23 Apr.1908: Bande greceşti rănesc grav pe preotul român Gh.Ripidon(Veria).
24 Apr.1848: Sibiul primeşte cu făclii aprinse şi entuziasm pe noul vlădică, Andrei Şaguna,român din Macedonia.
24 Apr./7 Mai 1918: Se semnează,la Bucureşti,tratatul "dela Buftea".
25 Apr.1943: In fața autorităților civile şi militare,şi a unei imense mulțimi de credincioşi moldoveni,ucraineni şi ruşi,mitropolitul Visarion Puiu al Transnistriei oficiază la Odesa slujba Sfintei Invieri,cu un fast ce nu se văzuse nici pe vremea țarilor.
25 Apr.1958: Moare,la 77 ani,pictorul Iosif Iser.
26 Apr.1918: Moare,la Bucureşti,Gheorghe Coşbuc.
26 Apr.1963: Moare poetul Vasile Voiculescu.Avea 79 ani.
27 Apr.1503: Ştefan cel Mare începe zidirea mănăstirii Dobrovăț.
27 Apr.1908: Bande greceşti ucid la Micros/Macedonia pe Nicolae Valahul.
28 Apr.1818: Alexandru I şi Capo d'Istria ajung la Chişinău,venind,prin Camenița,dela Varşovia,unde țarul deschisese Seimul.A doua zi edictează statutul Basarabiei,întocmit de generalul Bahmetief.
29 Apr.1878: Sfătuit de Ion Brătianu,prințul Carol părăseşte Capitala,plecând spre Piteşti,Slatina,Craiova,unde se afla grosul trupelor sale.Guvernul cere Camerei un credit de 3 milioane "pentru completarea materialului de războ"; Camera aprobă 4 milioane.Se svoneşte că trupele ruseşti din preajma Bucureştilor au primit ordin să stea gata pentru ocuparea Capitalei.
29 Apr.1908: Bande greceşti ucid,lângă Grebena(Macedonia),5 păstori români, 2 copii şi o femeie - şi rănesc alți 5 păstori.
29 Apr.1918: Moare la Iaşi,în refugiu,Delavrancea.Avea 60 de ani.

1 Mai 1878: Scrie "Românul",în legătură cu amenințările ruseşti: "Să stăm dar uniți cu toții,să lucrăm bine şi necurmat,să veghem,să ne armăm şi,stând neclintiți în dreptul nostru,să fim siguri că vom fi respectați de toată Europa".
3/15 Mai 1848: Marea adunare de pe Câmpia Libertății(Blaj),prezidată de episcopii Şaguna şi Lemeni; vicepreşedinți,Bărnuțiu şi Barițiu; secretari: Cipariu, Laurian,Petru Maniu,Dunca,Popasu,Ion Bran,Dem.Boeru,Ion Bob,Gh.Anghel,Iacob Bologa.Alți participanți: Avram Iancu şi Dobra din Ardeal; Alecu Russo,Al.Ion Cuza,Alecsandri,Costache Negri,Lascăr Rosetti şi Gh.Sion din Principate.
5 Mai 1918: Patriarhul Ticon al Rusiei protestează pe lângă mitropolitul Pimen al Moldovei contra alipirii bisericeşti a Basarabiei la Moldova fără aprobarea sinodului rus,deşi era doar o revenire la legalitatea ruptă în 1812.
6 Mai 1908: Bande greceşti ucid pe Foti Basa din Nevesca,pentru că plănuise construirea unei biserici româneşti în sat.
7 Mai 1828: Țarul Nicolae I trece Prutul spre a merge contra Turcilor.

7 Mai 1848: Se constituie comitetul revoluţionar din Muntenia: Ion Ghica, N.Bălcescu,C.Bălcescu,Al.G.Golescu(Negru),C.A.Rosetti,D.Brătianu,I.C.Brătianu, Cezar Bolliac,Şt.Golescu,N.Golescu,Al.Golescu(Albu),Radu Golescu,Ion Heliade Rădulescu şi Ion Câmpineanu.

7 Mai 1878: Alecsandri premiat la concursul Societăţii limbilor romanice de la Montpellier pentru "Cântecul gintei latine".

7 Mai 1938: Moare,la Ciucea,Octavian Goga.

8 Mai 1478: Ion Ţamblac,trimisul lui Ştefan,vorbeşte în Senatul Veneţiei.

13 Mai 1908: Bande greceşti ucid în târg,la Véria,pe românul Gh.Caraiani; la Pleasa,pe copila de 10 ani a lui Spiru Fetiţa; şi rănesc,cu focuri de armă trase pe fereastră,pe Nicolae Petraşincu din Cruşova.

14/15 Mai 1948: "Guvernul" pus de Moscova la Bucureşti arestează tot ce simte româneşte,tot ce-ar putea obstacola satanizarea ţării.

15 Mai 1778: Moare Iacob Putneanul,mitropolitul Moldovei.

15 Mai 1938: Moare doctorul neurolog Gh.Marinescu.

18 Mai 1838: Se naşte,la Pitaru(Dâmboviţa),pictorul Nicolae Grigorescu.

18 Mai 1903: Se desveleşte în Bucureşti monumentul lui Ion C.Brătianu.

19 Mai 1913: Se inaugurează,la Piatra Neamţ,statuia lui Kogălniceanu.

20 Mai 1848: Bucovinenii,adunaţi la Cernăuţi,formulează 12 postulate naţionale,pe care le prezintă împăratului o delegaţie compusă din episcopul Hacman, profesorii C.Popovici,Nic.Hacman şi Ion Calenciuc,boerii Doxache Hurmuzachi, Mihail Zotta,Gh.Vasilca,Alex.Goian,Cristea Petrovici şi Iacob Miculi,şi ţăranul Mihail Bodnărescu.

21 Mai 337: Moare împăratul Constantin.E îngropat în biserica "Sf.Apostoli".

21 Mai 1903: Se deschide,la Bucureşti,Târgul Moşilor.Societatea tramvaelor a pus în circulaţie 50 de vagoane în plus.Dulapul,adică scrânciobul,unde se plătea suma de 10 bani,a câştigat în acea zi 1000 de lei.

24 Mai 1908: Se inaugurează portul Constanţa.

25 Mai 1883: Moare Ciprian Porumbescu,în satul natal Stupca(Bucovina).

26 Mai 1878: Caragiale începe să frecventeze "Junimea".

26 Mai 1878: Printr'un jurnal al Consiliului de miniştri,Brătianu şi Kogălniceanu sunt împuterniciţi să reprezinte România la Congresul din Berlin.

28 Mai 1963: Moare preotul scriitor Ion Agârbiceanu.

31 Mai 1818: Se naşte,în Gyula,generalul George Pomuţ.

Iunie 1848: Românii din Banat se strâng la chemarea lui Eftimie Murgu şi votează 8 puncte contra pretenţiilor maghiare.

Iunie 1938: Ia fiinţă prima "Torcătorie Mecanică de In şi Cânepă"din România, făcută de N.Rizescu-Brăneşti.Ea funcţionează şi azi din plin,dar ca să piară urma furtului "socialist",i-au schimbat numele: se cheamă "Trainica".

1 Iunie 1873: Se pun în circulaţie primele cărţi poştale din România.

1 Iunie 1928: Legislaţia Vechiului Regat se extinde şi la Basarabia.

2 Iunie 1883: Se inaugurează la Iaşi statuia lui Ştefan cel Mare.

3 Iunie 1938: Scrie Căpitanul,la Jilava: "Nu ştiu dacă a existat vreodată, în viaţa publică a României,un om care să fi fost atacat cu atâta înverşunare, patimă şi rea credinţă de întreaga presă şi de toate cluburile iudeo-politicianiste,aşa cum am fost eu dela arestarea mea,în tot timpul instrucţiei,în scopul de a pregăti condamnarea în faţa opiniei publice.N'a fost nimeni,în tot trecutul politic românesc,asupra nimănui nu s'a concentrat atâta ură.Nimeni n'a fost lovit ca mine,fără a avea posibilitatea să mă apăr,fără ca cineva să mă poată apăra... S'au distins în atacuri pline de mişelie Curentul,Neamul Românesc şi Capitala: Şeicaru,Iorga şi Titeanu".

8 Iunie 1668: Mitropolia Munteniei se mută dela Târgovişte la Bucureşti.

8 Iunie 1908: Bande greceşti ucid pe George Ivassi din Doliani(Macedonia) şi-i rănesc grav femeia; ucid deasemeni pe tânărul Jara din Cerna-Reca,pe care tatăl său refuzase să-l retragă dela şcoala românească.

9/21 Iunie 1848: Proclamaţia dela Islaz,citită de Eliade.

10 Iunie 1898: Ing.Bazil G.Assan începe o călătorie în jurul lumii,pe ruta Constantinopol-Cairo-Suez-Ceylon-Singapore-Hong Kong-Şangai-Yokohama-San Francisco-N.York-Hamburg-Viena-Arad-Bucureşti.

11 Iunie 1848: Bibescu semnează -de silă- Constituţa revoluţionarilor.

11 Iunie 1853: Beiul de Samos,Ion Ghica,cere Inaltei Porţi un permis pentru prietenul Bolintineanu,care făcea o excursie prin ţinuturile macedonene,să fie liber "à réveiller la nationalité de ces populations".

13 Iunie 323 a.C.: Moare Alexandru Macedon.
13 Iunie 1868: Se naşte în Bucureşti violistul Dimitrie Dinicu.
15 Iunie 1848: Poporul aclamă, pe câmpia Filaret, noua Constituţie.
15 Iunie 1868: Gr.Grandea publică, la Bucureşti, "Albina Pindului".
17 Iunie 1918: Moare Aristizza Romanescu, artistă la Naţional.
19 Iunie 1878: Congresul din Berlin ascultă pe delegaţii români, cari protestează contra răpirii sudului Basarabiei şi a dreptului de trecere a trupelor ruseşti prin România spre Bulgaria. Congresul leagă recunoaşterea independenţei României de acordarea egalităţii de drepturi evreilor.
21 Iunie 1848: In "Foaie pentru minte, inimă şi literatură", Andrei Mureşanu publică "Un răsunet", cunoscut apoi ca "Deşteaptă-te, Române".
22 Iunie 1913: Trupele române trec Dunărea în Bulgaria.
22 Iunie 1913: Moare, în Bucureşti, Şt.O.Iosif. E îngropat la Bellu.
22 Iunie 1963: Moare la Bucureşti, la 50 de ani, cântăreaţa Maria Tănase.
23 Iunie 168 a.C.: Lucius Emilius Paulus bate, la Pydna, pe ultimul rege al Macedoniei, Perseu, care e dus la Roma.
25 Iunie 1878: Alecsandri către Iacob Negruzzi: "Va veni o zi în care vom asista la o colosală dărâmare de imperii. Şi în acea zi, de vom fi pregătiţi, vom revendica tot ce a fost sau este încă al nostru".
25 Iunie 1913: Moare Ilarie Chendi.
30 Iunie 1903: Bande greceşti incendiază comuna românească Cruşova (Maced.).

ÎNCHINARE CĂPITANULUI de Viorica Lăzărescu

Un gând umil s'a ridicat spre tine,
Sfios, ca ciocârliile spre soare,
Căci tu ne-aduci credinţă în mai bine
Şi vorba ta i-o sfântă sărbătoare.

In tine se'ntrupează năzuinţa
Pe care toţi eroii o purtară:
Să cânte'n largul zării biruinţa,
Invingători şi liberi, ori să moară.

In tine-şi văd bătrânii tot avântul
Ce-l trâmbiţau cu drag în larga zare:
Prin tine se răsbună tot pământul
Şi înfloreşte România-Mare.

Umilu-mi gând s'a ridicat spre tine,
Să-ţi dea prinosul dragostei de frate,
Căci tu ne-aduci credinţă în mai bine
Şi'n tine ni-s nădejdile'ntrupate.

&& Dl René Theo îl dojeneşte pe Ceauşescu că "schimonoseşte" cuvintele româneşti. Ceauşescu de pildă a pomenit într'o conferinţă de presă la Washington de "necesitate stridentă" şi nu strindentă, cum îi pare d-lui Theo corect. De unde o fi aflat dl Theo că în româneşte se spune strindent şi nu strident? Dl Theo, după ce îi dăscăleşte pe Români cum să fie patrioţi, îi mai învaţă şi cum să vorbească româneşte. De data aceasta însă Ceauşescu vorbeşte mai bine româneşte decât dl Theo. Căci greşeala d-lui Theo în privinţa cuvântului strident, luat din franţuzeşte, este stridentă, sau şi mai pe româneşte, strigătoare la cer.

&& Spre a nu rămâne mai prejos decât "partidul", KGB, Serviciul Secret Sovietic, şi-a sărbătorit şi el 60 de ani de "viaţă", înfiinţat fiind încă din 1917 de Lenin şi devenit faimos sub Stalin cu numele de Ceka (condusă de vestitul Beria), ale cărei isprăvi au sguduit lumea. Brejnev afirmă, în mesajul trimis cu această ocazie, că misiunea acestui organism "nu e uşoară, însă onoeabilă, indispensabilă şi responsabilă": responsabilă, în adevăr, la umbra şi ordinul partidului, de 60 de milioane de morţi numai în Rusia! Cu această ciudată sărbătorire, Moscova a vrut doar să arate cât de mult are la inimă semnătura sa dela Helsinki...

&& Românii din München au sărbătorit, în seara de 17 Martie, unirea Basarabiei. Despre marele eveniment a vorbit dr. I.V.Emilian, arătând împrăştierea românească pe tot întinsul Rusiei, dincolo de Nistru, şi împrejurările Unirii, cum şi tristele întâmplări de după 23 August. Despre istoricul Basarabiei a vorbit şi părintele dr. Viorel Mehedinţu, care şi-a făcut studiile de bază în ţară: "Am fost bucuros să pot vorbi despre Basarabia -a încheiat sfinţia sa- cu atât mai mult cu cât asupra acestui teritoriu, când eram la şcoală, nu am auzit spunându-se un singur cuvânt"! Dl Johann Urwich, autorul trilogiei "Fără paşaport prin URSS", a povestit apoi despre lagărul Vorkuta, despre un Paşti la Polul Nord, unde au fost şi mulţi români, şi alte lucruri extrem de interesante.

&& Revista "Carpaţii" a luat lăudabila iniţiativă de a ne prezenta în fiecare număr câte o figură legendară dintre "oamenii de elită", cari "au trăit şi acţionat în demnitate". Şi au început cu vestitul as al aviaţiei germane, col. Rudel. Fiind vorba de demnitate, poate se cuvenea să-şi inaugureze ciclul cu Horia Sima...

SEMĂNĂTORII DE VRAJBĂ

In acest lung exil n'au lipsit mai niciodată semănătorii de vrajbă.Când dispare unul,apare altul.Semănătorii de vrajbă sunt acei neisprăviţi lipsiţi de talent şi de simţ social cari cred că îşi compensează deficienţa intelectuală cu un titlu oarecare.Ei se consideră cineva şi-şi dau importanţă când calomniază sau încearcă să discrediteze instituţii şi persoane.Ei nu-şi dau seama sau puţin le pasă că semănând vrajba în Exil,devin complici ai Securităţii comuniste pe care pretind că o combat cu denunţurile împotriva unuia sau altuia.

Acum unul dintre infirmii mentali şi-a propus să sape baza Bisericii Ortodoxe Române din Germania.Nu-i vom dărui bucuria de a-i pomeni numele.Pentru publicitate această categorie de marginali e în stare de orice infamie.Şi Patriarhia din Bucureşti urmăreşte eliminarea Bisericii Ortodoxe Române din Germania. Când semănătorul de vrajbă insinuiază că între conducătorul Bisericii Române libere şi Bisericile din sfera comunistă ar exista o cârdăşie ascunsă,tocmai bine serveşte scopurile Patriarhiei din Bucureşti!

Biserica din Germania şi conducătorul ei nu se vor coborî,desigur,să răspundă la asemenea calomnii.Doar pentru cei puţini cari eventual ar fi nedumeriţi de pe urma defăimărilor unui sicofant,Biserica aduce câteva precizări:

1. Arhiepiscopia Ortodoxă rusă din Europa Occidentală cu sediul la Catedrala seculară "Sf.Alexandru" din Rue Daru,la Paris,bine cunoscută în toată lumea, este o Biserică supusă canonic Patriarhiei Ecumenice de la Constantinopol încă din 1921.Biserica din Rue Daru,condusă de Arhiepiscopul Gheorghe Tarasov,n'a avut şi nu are deci nicio legătură cu Moscova.

2. In urma propunerilor româneşti din 29 Ianuarie 1966,Sanctitatea Sa Patriarhul Athenagoras I confirmă în şedinţa Sfântului Sinod din 22 Ianuarie 1971 caracterul multinaţional al Arhiepiscopiei Ortodoxe din Europa Occidentală.Comunicatul care face cunoscută această confirmare este semnat de Mitropolitul Meletios,Exarh al Patriarhiei Ecumenice,de Arhiepiscopul Gheorghe şi de episcopul Metodiu.

3. In privinţa aşa zisului "Comitet inter-episcopal" din Paris,conducătorul Bisericii Române din Germania a cerut Arhiepiscopiei din Paris explicaţii în scris în termeni categorici.I s'a răspuns că aşa zisul "Comitet" nu este un organ instituţional ci o întâlnire ocazională în cadrul Consiliului Ecumenic din Geneva.

4. P.S.S.Episcopul Wagner,de origină germană,din Berlin,care l-a hirotonit în preoţie pe Viorel Mehedinţu,este supus Arhiepiscopiei din Paris şi este cunoscut ca adversar hotărît al Moscovei.

5. Preotul Viorel Mehedinţu are dreptul la încredere cel puţin tot atât cât S.S.preotul Mihail Caitar,venit mai de curând din Ţară şi necăsătorit,fiind catolic,cu o profesoară germană.

6. Conducătorul Bisericii Ortodoxe Române a protestat,cum e bine ştiut de credincioşi,pe lângă autorităţile religioase şi civile în drept,împotriva infiltrării în Germania a pretinşilor preoţi trimişi sub vălul Patriarhiei,de Securitatea comunistă din Bucureşti.

7. Salariile preoţilor ortodocşi din Republica Federală Germană sunt asigurate de Comisia Ecumenică din München,compusă din Ministerul de Interne,Landuri şi Biserica Evanghelică din Germania de Vest.

Pe defăimători,falsificatori şi plăsmuitori,Corneliu Codreanu i-a stigmatizat cu două cuvinte: şerpi veninoşi!

Nicolae Leordeanu

&& Intr'o sală a bisericii evanghelice din Landwasser,la marginea Freiburgului,se găsesc expuse mai multe tablouri ale pictorului Ion Tatu din Braşov reprezentând Castelul Bran,Turnul Negru(Braşov),Turnul Hartenek(Sibiu),Peisaj de iarnă,Iarna în Făgăraş,Casă la Malu cu Flori(Muscel),etc.

&& Dl prof.Virgil Mihăilescu a organizat la Biblioteca Română din Freiburg la 6 Mai o serată de recitări şi muzică din Eminescu,Bach,Brahms,Bredicеanu, Ciprian Porumbescu,plus muzică populară.

&& Tânărul Dan Horodniceanu din Veneţia a desenat o splendidă "cartolina": pe un tăpşan înconjurat de păduri,coaste repezi şi munţi,o bisericuţă de lemn, cu turn înalt ca în Ardeal; din dreapta,un flăcău svelt,în bundiţă şi iţari, sună dintr'un bucium lung,vestind parcă Invierea.Nu ştim dacă autorul,a cărui mamă e italiancă,a apucat să vadă ţara strămoşilor paterni; nostalgia din acest desen spune însă mult asupra "aerului" din familie.

DIN ZIARE, CĂRȚI, REVISTE

* Nicolae Penescu, O datorie majoră, în "Cuvântul Românesc", Hamilton, Ian. '78: Trecutul a fost foarte agitat, fiindcă țara însăși a trăit după 1930 o perioadă de adânci frământări. Mișcarea Legionară... a atras spre ea mult tineret. In câțiva ani a cunoscut o deosebită desvoltare. Regele Carol II revenit pe tron în 1930 nu vedea cu ochi buni acest progres al Mișcării. Regele a înlocuit în Noiembrie 1933 guvernul Vaida cu un guvern liberal, care a acceptat drept condiție a venirii la putere dizolvarea Mișcării înainte de alegerile din Decembrie 1933. Se știe ce a urmat... Amintesc că potrivit constituției în vigoare atunci, puterea executivă nu avea dreptul să dizolve un partid politic... Dizolvarea a fost un act anticonstituțional... In 1937 partidul Totul pentru Țară a participat la alegerile din Decembrie și a realizat un scor de peste 15% din voturile exprimate. In Martie 1938 Regele Carol a plebiscitat o nouă constituție, care creă partidul unic și instaura dictatura regală. Toate partidele au fost dizolvate. In Noembrie același an, regele a ordonat, în timp ce se întorcea în țară după o întâlnire cu Hitler, asasinarea lui Codreanu. Acesta fusese judecat și condamnat pentru pretexte. Se cunosc urmările. Iuliu Maniu era să aibă aceeași soartă...

Iuliu Maniu a primit legionari în partid după 1944 și a colaborat cu Mișcarea Legionară, mereu interzisă, împotriva comunizării țării. Era continuarea înțelegerii făcută de el cu Codreanu, pentru a nu se combate reciproc în alegerile din 1937. Maniu vroia să împiedice în 1937 dictatura regală pe care o vedea venind. In 1944 el se opunea dictaturii comuniste. In amândouă aceste momente istorice, Maniu n'a ezitat să întindă mâna legionarilor...

Nimeni nu a fost scutit de greșeli în trecut, partide sau persoane. A începe azi să facem procesul trecutului când avem în fața noastră un prezent dramatic pentru neamul nostru și un viitor nesigur, înseamnează a ne înșela de dușman, lăsând nefolosite energii și valori utile cauzei românești...

Mișcarea Legionară este o organizație politică social-creștină, preocupată de crearea unei elite conducătoare românești. Legionarii și-au făcut un primat din afirmarea etnicității românești, un crez al luptei lor. Pentru supraviețuirea ființei românești luptăm toți în aceste zile... Guvernele occidentale s'au pronunțat de mult asupra caracterului Mișcării Legionare. Aliații n'au considerat-o drept "organizație fascistă", fiindcă ea nu figurează pe lista întocmită de guvernul Statelor Unite, în scop de a se interzice fasciștilor intrarea în America. Nicio țară democratică nu a refuzat legionarilor azilul politic. In multe din aceste țări ei au dobândit cetățenia. Unii sunt profesori universitari sau au situații importante, care fac cinste Românilor. Așa dar nu este de temut un amestec străin în constituirea unui Comitet Național Român. Și dacă prin imposibil s'ar produce la instigarea unor cercuri interesate, emigrația va răspunde desigur așa cum a făcut-o când a apărat biserica română din Franța și USA. Eu nu apăr Mișcarea Legionară. Aceasta este treaba ei. Apăr cauza unității românești. Această Mișcare a reprezentat un curent politic și naționalist, a fost prezentă în Parlament, la două guverne și a aderat la principiile fundamentale ale democrațiilor.-

* Virgil Popa, Însemnări, în "Cuvântul Românesc", Mai 1978: Articolul dlui Nicolae Penescu... mărturisește o înțeleaptă, patriotică și curajoasă inițiativă... Este bine să fie o reprezentanță națională, aci în lumea vestică, care... să vorbească în numele poporului subjugat, să protesteze împotriva ocupării de Ruși... și împotriva vânzării țării românești și a tuturor popoarelor est-europene..·

Unii dintre confrați îi contestă dlui Penescu dreptul să ia inițiativa pe care a luat-o, fiindcă n'a ridicat degetul să protesteze atunci când trebuia... Și ca urmare, unul rupe joarda pe spatele lui. Bine că o poate rupe. Poate ceeace n'au reușit comuniștii în 17 ani de temniță să-i scoată din cap, ideea de Neam și Țară, îi va reuși lui. Pentru mine, cutezanță dureroasă, nelalocul ei, fiindcă eu mă așteptam ca oricărui sosit din țară, unde a suferit pe urma acestor idei, noi îi legăm rănile, și-l acoperim cu dragoste frățească, ori cea creștină, ori cea din cărțile pe care doctrinarul nostru le comentează...

Dl Penescu s'a simțit însă obligat să legitimeze această invitație față de opinia publică, cea de bună credință... spunându-i acesteia că Mișcarea Legionară nu este aceea care a fost prezentată de dușmanii ei interni și externi, mai ales din cauza primatului ei național... Și i-a spus că Mișcarea Legionară acceptă "principiile fundamentale ale democrațiilor de tip occidental"... Ce înseamnă aceste principii pentru lumea vestică, la care apelăm pentru a elibera

sau sprijinì eliberarea ţării de sub imperialismul rusesc,îmbrăcat pentru unii în adulmecătoarea haină a comunismului? Inseamnă libertate.Libertate de gândire, de manifestare,de a-ţi alege conducătorii pe care îi vrei,de-a te ruga cum şi cât vrei,sau de a nu te ruga,de-a scrie şi compune după inspiraţia eului,de-a munci cum şi cât vrei.Deci fără constrângere.Nerecunoaşterea acestor principii, încă odată,pentru opinia publică vestică,înseamnă cealaltă faţă a monedei,de pe care,dacă te uiţi,ne surâd,nouă,Brejnev şi Ceauşescu; lor,Hitler şi Mussolini,care i-au înspăimântat atât de tare,că nu vor să mai ştie de înspăimântarea noastră.Acum,dacă plasăm,sau lăsăm să fie plasată Mişcarea Legionară pe faţa opusă democraţiilor parlamentare,faţă pe care acestea o înjură şi o scuipă,atunci comitem un act de inconştienţă,de iresponsabilitate,fiindcă de pe această poziţie nu se poate sta de vorbă cu ele,nu te poţi bucura nici de simpatia şi nici de sprijinul lor.Şi fără acest sprijin nu poate fi vorba de eliberare.Cine crede altfel,să încerce,şi dacă mai trăim,vedem.

Peste toate acestea,ar fi şi o falsificare a adevărului,fiindcă Mişcarea Legionară nu şi-a propus să guverneze,punând biciul pe spatele poporului,furându-i libertăţile individului şi drepturile lui politice,nici să-şi întindă hotarele,ca să facă din statul român imperiul roman,şi nici să slujească pe Wodan şi rasa lui... Să nu ne mai certăm între noi pe ceeace a fost,fiindcă schimbările în lume sunt atât de mari,încât nu ţara noastră le-ar fi putut schimba mersul.

* D.Bacu,Noaptea care nu se sfârşeşte încă...,în "Cuvântul Românesc",Mai'78: In acele clipe tragice -1948- studenţimea reprezenta exact potenţialul de care neamul avea nevoie pentru a supravieţui cataclismului,trăsătura de unire indispensabilă între trecut şi viitor.Câtă vreme acest zid de apărare rămânea intact, colectivizarea gândirii româneşti era imposibilă.Arestarea şi întemniţarea studenţilor era deci insuficientă.Studenţimea era conştientă "doctrinar" de pericol şi trecând dincolo de fenomenul pur politic în analiza comunismului,se oprea tocmai acolo unde este esenţa lui: voinţa nestrămutată de alterare a eului românesc: deromânizarea.Vorbind de deromânizare,mă refer la procesul infam de descompunere morală lentă a întregului ţesut specific care face ca românul să fie român şi nu altceva... De când pădurea e pădure,putregaiul a făcut parte integrantă din ea.Astăzi pericolul e mare pentrucă descompunerea vizează nu numai frunzele uscate ci însăşi rădăcina copacilor...

Din întunericul care s'a abătut peste ţară,semne bune,încurajatoare,ne vin mereu şi din ce în ce mai clare.Ele ne arată că ACOLO se trăieşte greu dar româneşte.Că întreaga suflare nu şi-a aplecat cerbicea şi nu execută docil metehnele partidului.Muncitorii de pe Valea Jiului ne-au demonstrat că"partidul lor" nu este al lor şi că ei continuă tradiţia de nesupunere.In această încleştare apocaliptică,studenţimea continuă să poarte flamura refuzului,a demnităţii,a sacrificiului.Ea permanentizează ACOLO,departe de orice considerente partizane sau politice,permanenţa adevăratului chip românesc... Din această încleştare titanică,românul va ieşi,trebuie să iasă învingător.Optimism exagerat? Nu! Ci convingerea de cremene în vitalitatea lui; în puritatea sacrificiului a acestei sfinte tinereţi şi în sfânta dreptate a tuturor celor jecmăniţi,insultaţi,fugăriţi ca'n codru,răniţi în carnea şi sufletul lor de 30 de ani de toate furcile iadului comunist.Să nu surâdă intelectualii "rafinaţi" de acumularea atâtor adjective! Ele nu oglindesc decât fragmentar o realitate care nouă celor de aici ne scapă şi cu greu îi măsurăm adâncimea şi puritatea.Câţi din cetitorii acestor rânduri au avut fericirea să se scalde în privirea unui "student" sau a unui "muncitor" intrat la Aiud în 1941 şi ieşit ca prin miracol în 1964? VIU! Cine a avut acest noroc nu mai are nevoie de demonstraţii logice pentru a fi convins ferm că "Românul nici în comunism nu piere"...

Departe de aluatul din care mâine se va plămădi noua generaţie de români, nouă ne revine sarcina umilă dar de lungă respiraţie de a nu avea niciodată liniştea datoriei împlinite,pentrucă datoria noastră va lua capăt în clipa în care întregul neam va fi eliberat de sub domnia satanei.

* Marcel Clément,în "L'homme nouveau",Paris,26 Martie 1978: Pe plan politic internaţional,cucerirea lumii de Sovietici nu încetează.Ea se desfăşoară prin războiul economic,pe frontul petrolului şi al materiilor prime; prin războiul convenţional,ca în Sud-Vietnam,în Angola,în Etiopia; prin guerilă,ca la frontierele Rodeziei cu Zambia şi Mozambic; prin terorismul susţinut sau inspirat de K.G.B.,ca în Israel sau la Roma; prin diplomaţie,cum a arătat-o dialectica Helsinki-Belgrad; prin acţiunea sindicală,politică,electorală,cum am avut-o sub

ochi în Franța; prin uzura economică metodică a Occidentului,cum o arată planificarea grevelor în toate țările încă libere; prin propaganda în întreprinderi și universități prin presă și radio,cum o arată votul tinerilor în ultimele alegeri; prin politica externă în fine,care obține dela guvernele democrate destule concesii,dacă nu complicități,pentru a continua avansarea strategică în toate continentele,alternând amenințări,retrageri,fapte împlinite,voiajuri amicale.Franța cooperează de mult la această politică,parte din inconștiență și parte din calcul fals.-

* D.Găzdaru,Luare aminte la jubileul Mișcării Legionare,în "Pământul strămoșesc",volum jubilar,Buenos Aires 1978: Comemorarea Legiunii este în primul rând o operație istorică,o ilustrare a principalelor evenimente: precursorii Mișcării,eroii ei de epopee,sfinții și mucenicii ca de sinaxar,și,la rândul lor,epigonii.La toți,caracterizările cuvenite: evocări,prosternări,apoteoze și,când e de rigoare,țintuiri la stâlpul infamiei.

Cei 50 de ani sărbătoriți nu's numai cei 11 ani luminoși ai Căpitanului,ci și cei 39 întunecați de uzurparea profanatoare.Prea îndelungata îngăduință față de H.Sima s'a dovedit o atitudine de slăbiciune.Să n'o lăsăm să capete,în judecata urmașilor,aspecte de complicitate.Să-i ușurăm deci istoriei formularea verdictului.Să ne inspirăm din cei 11 ani Căpitănești! Pentru ticăloșia lui Manciu,însuși Căpitanul și-a sfâșiat imaculatul văl al conștiinței profund creștine.Egal risc a înfruntat I.Moța când l-a pedepsit pe Vernichescu.In contra trădării de Neam a lui Duca s'au ridicat impetuoși Nicadorii,îngropându-și,de vii,sfânta lor tinerețe,iar tentativa lui Stelescu de a trăda Legiunea și pe creatorul ei a fost curmată de către Decemviri.Căpitanul constata în 1937 că în acei primi zece ani de măreție "am trăit din mila lui Dumnezeu și din vârful săbiei noastre".Așa dar nu tăcere de tabù i se cade rătăcirii criminale a lui Sima,ci o înfierare cu dangaua infamiei.

În încercarea pe care o fac -în proximul volum- de a trasa dâra luminoasă a naționalismului românesc dela Vladimirescu la Codreanu,prefigurez etapele acestui strălucit fenomen istoric cu treptele sublime ale unei scări pe care Neamul Românesc a tot urcat,mereu sângerând.Dar Horia Sima a îmbrobodit mințile curate,și în acelaș timp naive,ale legionarilor,a înșelat veghea marilor grade și,ca un vulgar profanator,s'a furișat până pe creasta de cremene a Căpitanului,dându-se de rușine drept în creștetul Mișcării.A profanat Sancta Sanctorum,instalând -Nemernicul!- un alcov de codobatură în locul cuibului de șoimi.Inchei repetând: nu cu condeie jugănite se scrie despre Garda de Fer! O comemorare a epopeei codreniste se realizează stilistic numai prin procedeul crud al contrastelor: între luminozitate și întunecime,între apoteoză și condamnare,între glorie și prăbușire,între imnuri și blesteme!

* Ion Fleșeriu,în "Amintiri",Madrid 1977: De la Ciuc n'am evadat,pentrucă urmam îndrumările Căpitanului de a nu ridica mănușa ce ni se aruncase.Acum trebuia să dăm dovadă de eroismul răbdării.Mă întreb azi,ce-ar fi fost dacă și camarazii liberi ar fi dat dovada acestui eroism... De Vinerea Mare ne strângem în dormitorul 15,unde se improvizase un altar.Preoții Ilie Imbrescu și Ioan Chivu recompun din memorie rugăciunile.Se aprind două-trei lumânări scăpate ca prin minune dela perchiziție.Serviciul divin se încheie cu rugăciunea "Cu noi este Dumnezeu."Ochii tuturora se scăldau în lacrimi.A fost un prohod foarte trist..

La jumătatea lui Septembrie 1940se formează guvernul Antonescu... iar Horia Sima a fost numit "comandantul Mișcării",numire pe care a acceptat-o fără niciun scrupul... In 1954,primirea scrisorii dlui Iasinschi -de despărțire- l-a făcut pe Sima să alerge spre Madrid,mai cu seamă că la Paris îl spălase,vreme de două ore,doctorul Vasile Andrei,cu toate apele aruncându-i în obraz murdăria ce se desprindea,pentru Mișcare,din nedemna-i faptă,cerându-i să se retragă dela conducerea Mișcării... Văzându-l,i-am vorbit de discuțiile avute cu dl Iasinschi, cerându-i stăruitor să împiedice,cu orice preț,schisma.Mai credeam,chiar și în acest ceas,că o scânteie de dragoste pentru Mișcare tot va mai exista în acest netrebnic incestuos; că-și va fi dat seama că el nu mai poate sta în fruntea Gărzii de Fier; că se va rușina văzând cum proprii lui ostași îi întorc spatele cerându-i să plece.Nimic din toate acestea! Nicio remușcare nu se schița pe obrazu-i nerușinat... Plecările din front a atâtor soldați distinși nu-i spuneau nimic.Nu avea nici măcar pudoarea să mărturisească... Grija lui era acum menținerea în jurul său a câți mai putea.Pentru aceasta întrebuințează mijlocul cel mai perfid și nedemn: corupția: "Am să vă dau puteri mari...: bine că a plecat dl Iasinschi,că mi-a făcut destule greutăți... Victor Apostolescu,Țâlnaru,Virgil

Popa sunt doar nişte numere... Eu sunt o instituţie,deci nu mă pot da la o parte".In faţa acestei neobrăzări am rămas deadreptul consternat.Zicea că "toată frământarea din cadrul Exilului Legionar e opera... masoneriei,cu care cei plecaţi sunt în contact,şi că totul e pus la cale numai ca să-l doboare pe el de la şefie... Eu nu mai am nimic de pierdut".De data asta fusese sincer!

* St.Georgescu-Olenin,în "Drum în veac vitreg",Madrid 1967:

Intâmplarea m'a adus la Berlin,în tragicele zile din acel sfârşit de Iunie 1940,când Molotov ne trimisese ultimatul lui să părăsim Basarabia în trei zile. Mă găseam la Legaţia noastră de pe Rauchstrasse,unde era o mare fierbere şi forfoteală: comunicaţiile dintre ţara noastră şi URSS fiind întrerupte,din cauza operaţiilor militare ce erau gata să înceapă în Basarabia,Ministerul nostru al Afacerilor Străine telefona şi telegrafia de la Bucureşti Legaţiei noastre din Berlin,iar aceasta transmitea mai departe Legaţiei noastre dela Moscova. Intre Berlin şi Moscova şi Berlin şi Bucureşti toate comunicaţiile funcţionând normal.Consilierii,secretarii şi ceilalţi funcţionari nu mai pridideau cu primirea dela Bucureşti a telegramelor cifrate şi a ordinelor telefonice şi retransmiterea lor la Moscova.O dactilografă,fată tânără,dar cu obrajii încărcaţi de suliman alb şi cărămiziu,cu pleoapele ochilor învineţite de praf unsuros de cărbune şi buzele năclăite şi deformate de fard roşu,bătea de zor la maşina de scris,care ţăcănea şi huruia ca o morişcă hodorogită.Din iuţeala bătutului pe clapele maşinii şi a mişcărilor sacadate ale capului,urmărind scrisul,părul îi cădea pe faţă - nişte laţe încârlionţate,violent oxigenate,că păreau arse şi fără viaţă.

Dar deodată zgomotul încetă şi maşina de scris se opri din goana ei nebună: Bucureştii şi Moscova încetaseră orice comunicare.Se aşternu o linişte de moarte,nesfârşită şi neprevestind nimic a bine.Aşteptam încordaţi şi îngrijorarea se zugrăvea pe feţele devenite palide şi în privirile pierdute,fără nicio licărire de nădejde,când brusc aparatele telefonice începură să zbârnâie din nou şi ne aduseră vestea fatală: trebuie să părăsim Basarabia,în trei zile.Molotov lovea cu sete şi fără milă în inima noastră,după ce ne plesnise pe obraji.

Toţi,consilieri,secretari,funcţionari şi alţi români aflaţi din întâmplare acolo,rămăseseră fără grai.

- "Nu ne lasă Nemţii să ne apărăm,ca să nu le încurcăm socotelile"- spuse cu amărăciune un tânăr secretar,care trecea drept bine informat.

- "Dar ce era să facem?" -obiectă un consilier,fost militar de meserie."Dacă Molotov ne scria o carte poştală să părăsim Basarabia,trebuia să ieşim din ea".

Rămăsesem cu toţii înmărmuriţi de atâta laşitate şi inconştienţă,când dactilografa,care până atunci ascultase conversaţia ca pierdută într'un vis,se sculă brusc de pe scaun şi porni spre ieşire; dar nu putu face decât vreo câţiva paşi şovăitori de somnambulă şi căzu într'un fotoliu,izbucnind într'un hohot de plâns nervos,care-i scutura,într'o convulsiune ca premergătoare de agonie, întreg trupul,în timp ce cu mâinile rigide îşi smulgea părul şi se lovea cu palmele pe faţă.

- "Basarabia,Basarabia noastră dragă",gemu înăbuşit de câteva ori,apoi rămase mută,privind pierdută în zare.

Mă uitam cu stăruinţă la ea,dar acum în faţa mea nu mai aveam făptura sulemenită şi caraghioasă de mai înainte.Suferinţa ei lăuntrică şi lacrimile parcă-i topiseră tot fardul şi o purificaseră de orice mânjeală compromiţătoare.Chipul ei îmi apărea acum senin şi cuvios,ca al unei sfinte din icoană şi în el vedeam "Basarabia noastră dragă",ale cărei suferinţe aveau să înceapă de atunci.

&& "La résistance albanaise",Paris,Apr.1978,ne informează că albanezii au dat mai mulţi mari împăraţi Romei şi Bizanţului: "printre alţii,Diocleţian,Constantin cel Mare şi Justinian",- pe cari noi,cu dovezi istorice,îi socoteam proto-români; deasemeni că "Albanezii revendică pe Alexandru",- pe care toată lumea îl credea,pân'acum,macedonean! Este fatal ca popoarele fără istorie să caute să-şi inventeze una; dar cu astfel de minciuni revista,care se vrea portdrapel al exilaţilor respectivi,riscă să-şi piardă orice credibilitate.

&& "Ne mândrim cu toţi cei care au ştiut să ţină sus steagul luptei pentru neatârnare,pentru independenţă,cu toţi cei care au luptat pentru ca poporul român să fie stăpân pe destinele sale",afirmă Ceauşescu.Şi-atunci,de ce i-a ucis?..

&& Din "Bire" aflăm de mişcătorul caz al unui deţinut,care,"liberat în 1964,grav bolnav,i s'a imputat un picior".

NOTE ŞI COMENTARII

* Părintele Boldeanu a crezut de cuviinţă să apere pe dl Penescu de nişte atacuri din "Carpaţii". Şi a făcut bine. A făcut însă rău c'a autorizat publicarea scrisorii într'o foaie de notorie rea credinţă. Căci "Bire" n'a scăpat prilejul să adaoge şi obişnuita-i gogomănie, pomenind, în legătură cu Manciu, Stelescu şi Duca, de "cei ce au deschis în România era asasinatelor politice". Pentru "democratul" Theo, oameni sunt numai cei dela putere, sau cu bani. De aceea plânge pe I.G.Duca, fără să arate că a căzut numai după ce guvernul prezidat de el ucisese pe Niţă Constantin, Toader Toma, Gheorghe Negrea, Nicolae Bălăianu şi alţi ţărani şi muncitori legionari; jeleşte pe Stelescu, fără să menţioneze că a căzut numai după ce încercarea lui de suprimare a Căpitanului dăduse greş; se văicăreşte pentru Manciu, fără să explice că numai prezenţa de spirit a Căpitanului l-a salvat de-a fi asasinat în sala unei judecătorii din Iaşi, unde Manciu se îndreptase cu pistolul întins spre el. Achitarea Căpitanului, bazată pe constatarea clară a legitimei apărări, a fost unanim consacrată prin verdictul Tribunalului, al Curţii de Apel şi al Casaţiei, într'o vreme când guvernă ţara chiar partidul lui Manciu! Kir Theo n'a ştiut acestea? Ignoranţa nu-i permisă unui gazetar "profesionist"; iar dacă le-a ştiut şi totuşi scrie ce scrie, atunci nimic nu-l scapă de ştampila necinstei sufleteşti!

Se zice că părintele Boldeanu ar fi protestat energic împotriva acestui "abuz", dar răspunsul nu l-am mai văzut publicat în prea cinstitul "Bire". Greteiul însă ştie de ce-şi poate permite asemenea obrăznicii: n'am văzut noi atâtea nume de foşti legionari, osanându-i Birele la 30 de ani de bălăcăreală a tot ce este românesc?

* Dl Brădescu ne-a trimis câteva broşuri, scoase la semicentenarul Legiunii: toate, cu ifose doctrinare! Citim, în ele, că "cimentul care trebuia să solidifice Mişcarea a fost de esenţă spirituală şi morală, spre deosebire de toate celelalte partide politice"; "temelia societăţii viitoare trebuie să fie omul calitativ"; legionarii au "un sens ascuţit al demnităţii"; "exemplul trebuie să vină totdeauna de sus"; că un şef, ca să aibă autoritate, "trebuie să dea totdeauna exemplu"; el "are datoria de a cinsti marea organizaţie pe care o întruchipează... îi este deci interzis să se comporte în contradicţie cu principiile pe care el însuşi le-a expus"; el are datoria "să-şi stăpânească propriile neliniştii"; "el reprezintă chintesenţa calitativă"; el "se impune prin prestigiul său... este exemplul viu al tuturor virtuţilor"; "M.L. e o şcoală de caractere"; ea vrea să dea tineretului "un nou ideal, bazat pe muncă, cinste şi demnitate... să dea femeii locul de onoare... să ridice nivelul moral... să introducă noţiunea de răspundere personală"; etc. etc. Ne-am permis a da această lungă listă de citate numai pentru a scoate şi mai în evidenţă abisul dintre teorie şi practică. Faptul că dl Brădescu cunoaşte sănătoasele principii legionare, dar le aplică cum le aplică, periclitează decisiv considerarea cinstei sale sufleteşti. La ce-o fi folosind această bogată logoree, când enunţătorul ei, pus s'o aplice, nu găseşte o mai fidelă întrupare a acestor splendide principii decât în firava făptură, în toate înţelesurile, a unui biet hârbar? Păcat de osteneală!

* Dl N.S.G. semnalează, în "Carpaţii", o greşală din "Vatra", care scrie "rîde" în loc de "râde". Probabil că autorul (Vatra, sau dl Stamatu), s'a lăsat influenţat de faptul că rădăcina latină a verbului român e ridere şi nu radere, care înseamnă a se bărbieri... şi va fi reacţionat la excesul contrar din ţară, care din Câmpulung, de pildă, face Cimpulung, ignorând provenienţa termenilor.

Dar dl N.S.G. face remarca cu îngăduinţă, mai mult ca să arate că niciun "doctor" nu-i infailibil; de aceea consideră eroarea de mai sus doar "o greşală de bătaie la maşină", posibilă oricui. Nici noi nu credem altfel, de aceea în semnalările trecute ne-am limitat să remarcăm doar greşelile cu toptanul, făcute de cei cu ifose de îndrumători ai luptei naţionale: Sima şi Kir Theo. Nota pentru dl Govora era doar o glumă pe socoteala ungurilor. De aceea şi'n cazul de faţă, când găsim, tot sub semnătura dlui N.S.G., că "Milioukov schimbă de părere", că "dieta reprezentanţilor Poloniei şi Lituaniei au proclamat unirea", că "un mare număr de episcopi ruşi hotărăsc unirea cu Roma", că "va trebui să fixăm noi înşişi frontierele", că "Stalin schimbă de părere", că "Nouchette a schimbat încă odată de cazacă", "în ceiace privea Ungaria... în ceiace privea Rusia" (repetat, într'o singură frază!); odată intraţi în ţară Ruşii, "cine îi vor scoate?" - nu ne gândim "să schimbăm de părere", nici să "cocoloşim" pe cineva, ci, toate acestea, le privim tot ca inocente "greşeli de bătaie la maşină".

* Sima spune ucenicilor ce i-au mai rămas,în "Ţara şi Exilul",poveşti la gura sobei.Cică "pe timpul Mântuitorului,conducătorii poporului evreesc s'au dus la cel mai mare învăţat al lor să-l întrebe: ce să facă să oprească pe Christos,apostolii Lui şi poporul care-l urmà.Bătrânul le-a spus: "Nu faceţi nimic.Dacă Christos şi apostolii lui sunt farsori,poporul nu se va mai lua după el,iar mişcarea lui va dispare.Dar dacă a venit dela Dumnezeu,nu-l puteţi opri şi nici să-I distrugeţi Mişcarea".

Obsedat de şefia unei Mişcări,care,dobândită cu multă sudoare şi sânge, i-a scăpat apoi prosteşte din mâini,din pricina unor pulpe prea nărăvaşe,Sima nu mai visează,chiar când e vorba de Biblie,decât mişcări cu şefie vacantă, dând a înţelege,pe deoparte,că Isus i-ar fi fost coleg ca şef tot de mişcare, iar pe de alta implorând,pe ocolite,să fie menajat,insinuând că şefia i-ar veni direct dela Dumnezeu.Dar Sima e modest şi generos,când cată să ridice pe Isus la înălţimea lui; în realitate,Isus n'a putut ajunge aşa de sus ca Sima, dar asta numai din vina Lui: căci,ca bun creştin ce se profesa,a preferat să fie El ucis decât să planifice dispariţia celor ce i-ar fi stat în cale...

Acum,că băieţii lui,rămaşi credincioşi mai în virtutea traistelor cu grade, mai a şefiilor imaginare prin toate planetele Universului,cred toate bazaconiile şefului,nu noi vom fi aceia cari să le deranjăm "tenacitatea"; pentru don "profesor" Sima însă,am îndrăsni câteva precizări.Cristos,pe vremea celor povestite de el în "Ţara şi Exilul",se înălţase cam de mult la cer.Iar "conducătorii poporului evreesc" nu s'au dus la nimeni după sfat,ci se aflau întruniţi în Sinedriu,având în faţă,arestaţi,pe sfinţii apostoli,pe cari "se sfătuiau să-i omoare".Atunci s'a ridicat,dintre ei,înţeleptul Gamaliel,povăţuind Sinedriul să le dea drumul: căci,"dacă lucrul acesta e dela oameni,se va nimici; iar dacă este dela Dumnezeu,nu veţi putea să-i nimiciţi",precum atestă "Faptele Apostolilor",5,34-39.Dacă,în neobosita luptă ce duce pentru salvarea neamului,ar mai găsi răgaz şi pentru lectura Bibliei,mai lăsând păcatelor filmele criminale,dl Sima ar avea numai de câştigat: atât pentru complectarea cunoştinţelor,cât şi pentru evitarea afişării unor poveşti de grădiniţă de copii,atât de dăunătoare prestigiului unui profesor serios.

* Intr'un apel la "Românii de pretutindeni",să se unească sub semnul Europei,dl Drăgan spune că a fost o greşală că,la ocuparea ţării,Românii nu s'au îmbulzit în partidul Moscovei,lăsând astfel loc minoritarilor.Dându-ne ca model pe exilaţii unguri,d-sa afirmă că,pentru noi,"nu rămâne altă atitudine de adoptat decât aceea de a recunoaşte actuala stare de lucruri şi prin contacte la toate nivelele de a determina o evoluţie,o îmbunătăţire... Neamul care ne-a generat trebue să-l servim şi nu-l putem uita,ca şi ţara plămădită cu sângele strămoşilor noştri,a căror morminte nu le putem abandona",etc. De câte ori citim pe dl Drăgan,ne întrebăm cum naiba de-a făcut atâtea milioane: pentrucă,şi în afaceri,trebuie o minte limpede,idei clare.Păi ce-ar fi făcut românii în partid,decât să execute ordinele Moscovei? N'a auzit dl Drăgan de înscrişi cari, mişcând în front,au înfundat puşcăriile exact ca orice "reacţionar"? Noi,dimpotrivă,suntem mândri de neamul nostru,c'a privit cu scârbă putoarea roşie: şi asta nu din îndemnul vreunui post de radio,cum sugerează dl Drăgan,grăbit parcă să-l înjosească,ci dintr'un străfund de bun simţ,dintr'o alergie la duhoare, pe care nasul dlui Drăgan n'ajunge s'o priceapă.Cât despre relaţiile cu ţara, d-sa face aceeaşi voită confuzie între ea şi ocupanţii ei.Nu capitulând,intrând adică în rândurile profitorilor de pe urma nenorocirii ei,serveşti ţara; ci reacţionând din toate fibrele la neomeniile cozilor de topor din slujba Moscovei.Dl Drăgan a fost de atâtea ori în ţară,a pactizat cu vârful piramidei ruşinii: poate să ne arate,de pe urma acestor vizite,o cât de mică "îmbunătăţire"? Înţelegem,pentru ţară,nu pentru domnia sa...

* "Revista de istorie",Bucureşti 1976,conţine şi "Momente din istoria patriei".Astfel,tema 1,semnată de Const.şi Florentina Preda,se ocupă de "Formarea limbii şi a poporului nostru" şi de "Continuitatea românească pe cuprinsul vechii Dacii",aducând ca suprem argument ştiinţific un citat din... "Programul Partidului Comunist Român"; principalul autor citat în bibliografie e... Nicolae Ceauşescu.Tema 2,semnată de Sergiu Golubeanu,se ocupă de istoria română de la primele înjghebări statale la revoluţia dela '48; bibliografia începe cu Engels,Marx şi 8 "opere" ale lui Ceauşescu.Alte 6 teme arată meritele "istorice" ale"partidului" până la zi,totul vrând să demonstreze că "fericirea" de azi n'ar fi altceva decât fructul năzuinţelor de veacuri ale poporului nostru încă din vremile lui Burebista...

* Cu îmbătrânirea,şi anemierea "credinţei" celor din jur,care n'are cum se ozonă cu deşuchieri,Sima şi-a început declinul,amărât că,în ciuda stivei de cadavre,n'a pervenit la cine ştie ce.Şi nici nu mai vede când.El a fost mai mult instrument.Ce-a făcut în devălmăşie,a fost tot în folos comun.Dacă dispariţia Căpitanului,a statului-major legionar şi a atâtor sute de oameni vii,a liberat camarila de groaza unei organizaţii sănătoase,i-a liberat şi lui,nu mai puţin,drumul spre şefie,dar cu obligaţia,în plus,să scoată Legiunea din cruciadă ei: fapt întâmplat taman la timp,odată cu rebeliunea,pentru slăbirea potenţalului naţional în războiul ce avea să înceapă.Pentru golirea închisorilor de miile de legionari,Antonescu cerea plecarea impostorului de la şefie, pentrucă vrea să evite alte surprize; dar Sima nu s'a gândit s'o facă: întărirea frontului intern ar fi indispus camarila.Şi-aşa au pierit legionarii ca muştele,care în închisori,care în batalioanele de pedeapsă,care moşteniţi de ocupantul rus.Şi chiar dacă,prins în izmene,ruşinea l-ar fi împins să se debaraseze de-o funcţie croită pe alte dimensiuni,n'a putut ca,după atâta sângeroasă tevatură,să plece cu mâna goală,ca slujnica alungată; dar nici celorlalţi nu le-ar fi convenit o Mişcare unificată,şi mai ales invulnerabilă... Aveau aci neapărat nevoie de un om pătat; şi "omul",a rămas.

Iată însă că,în chestia Consiliului Naţional,nu-l bagă nimeni în seamă.Şi spumegă: cum? fără el? Dar oamenii ocolesc deochiul.Prin câţiva credincioşi, dela "Carpaţii" şi "Boian",aci afirmă că sunt,în Legiune,două fracţiuni,aci că-i numai una,ceilalţi fiind "disidenţi".In luminata lor judecată,disidenţi ar fi cei ce apără principiile legionare; iar Legiunea,cel ce o murdăreşte. Adevărul e puţin mai altfel: există o singură Mişcare,având în frunte Consiliul Conducător."Disidenţi",nu există,ceilalţi fiind doar un fel de sectă inochentistă,de libere moravuri,precum se vede în însuşi prototipul lor.Iar aceasta Mişcare a aderat la Consiliul Naţional! Cum? alături de cei ce ne-au prigonit? alături de cei ce-au pupat mâna lui Carol? Chiar aşa!.Când Căpitanul a simţit ca o nevoie naţională pactul din 1937,n'a mai întrebat pe Maniu de ce partidul lui ne-a dizolvat în 1930,nici pe Gheorghe Brătianu de ce n'a plecat din partid în 1933,când cu dizolvarea de către Duca.Interesul naţional a fost pentru El -dar El era Căpitanul,nu un caraghios de Sima!- suprema lex,mai tare decât amarurile personale,peste care,fiind vorba de neam,a trecut fără să-i pese! Şi cine poate negă,în bună credinţă,natural,că cea mai mare nevoie a neamului robit,şi amuţit,este o bună reprezentanţă în lumea liberă,care să-i pledeze cauza? Cât despre pupatul mâinii regale,a crezut Sima că asta-i monopol? Păi a pupat-o chiar el,când încă mai aburea de sângele atâtor legionari!

* Dl Traian Popescu răspunde Vetrei,în "Carpaţii",fără intenţie polemică: căci "detestă acest mahalagism gazetăresc"; dar polemica,depinde cum o faci... Răspunsul însă nu-i răspuns.Noi,necunoscându-i trecutul şi văzându-l cum s'a plasat,cu ignorarea liniei morale,în drama Legiunii,voiam numai să ştim dacă socoate "dosarul ruşinii" o calomnie,sau adevăr; ori,dacă la acest nod al problemei pentru o grupare "moralistă" nu găsim nicio aluzie în cele peste patru pagini de "răspuns",găsim în schimb bogata biografie a dlui Popescu,aşa că în pagubă nu suntem.Mai ales că aflăm şi un luminos amănunt privind pe Antonescu, crezut până acum,la apariţia acestui articol,pentru legionari drept cel mai câine dintre câini.Ei bine,dl Traian Popescu,legionar de-o viaţă întreagă,avocat în procesul Duca,avocat al decemvirului Ion State Grigore,organizator al comisarilor de românizare,"pe baricade" la rebeliune,- în loc să fie trimis la Sărata şi în prima linia a frontului,ca toţi legionarii,e numit de Antonescu... în diplomaţie! Şi chiar dacă o floare nu face primăvara(căci alt caz de mărinimie antonesciană faţă de legionari nu cunoaştem),suntem totuşi bucuroşi să adăogăm ceva la stima ce purtam Mareşalului pentru cruciada din Răsărit.

Răspunsul însă,îl aşteptăm mereu.Că doară n'o să putem crede că,pentru sensibilitatea nasului unui legionar pur-sânge ca dl Popescu,aşa cum reiese el din autobiografie,porcăria din "dosar" ar fi numai "un fapt divers,care se petrece de un milion de ani zilnic pe planetă,fără a avea nici cea mai mică importanţă". Ceea ce ne obligă la o a doua întrebare,jenantă desigur,dar cu respectoase scuze celor în drept: Dacă ceea ce s'a întâmplat bietului Costin,se întâmpla lui Traian Popescu,"faptul"... tot "divers" rămânea?...

Dl Popescu enumeră,la "meritele" Legiunii,"pedepsirea morţii Căpitanului la 21 Sept.1939,prin căderea lui Armand Călinescu,călăul executor al dementului rege Carol al II-lea"; dar noi vedem că adevărata pedepsită a fost Mişcarea în-

sāşi,care,pentru o piele puturoasă,a pierdut atunci,cu sutele de morţi,cam tot ce ieşise mai de preţ din şcoala Căpitanului! Iar cât despre "dement",acesta a putut părăsi liber ţara,cu tot ce-a vrut,după "lovitura" dela 3 Septembrie, trăind apoi fără griji la Lisabona: de ce Horia Sima,care-l avea acum la îndemână,şi-avea şi elemente credincioase,n'a mai simţit nevoia... "răzbunării"?

Tot la "merite" vedem "împlinirea testamentului politic al Căpitanului: în 48 de ore după biruinţă vom fi alături de Axa Roma-Berlin"; dar aici dl Popescu trebuie să se pună de acord cu dl N.S.G.,care în acelaşi număr,pag.37, spune că această alianţă a fost "ideia politică a Dlui Sima".

Mai spune dl Popescu că"în ceiace priveşte pe Iorga şi Madgearu,Legiunea respinge cu indignare crima comisă şi răspunderea care-i este aruncată în spate".Ceea ce este adevărat! Mai rămâne acum să ne arate dsa ce-a făcut şeful de pe atunci al Mişcării,dl Sima,pentru pedepsirea vinovaţilor; măcar aşa,ca să-şi arate "indignarea".

Insfârşit,că "pentru duşmani,Legiunea... trebuie distrusă din cauză că adevărurile propovăduite de Codreanu le răscoleşte conştiinţele".Lăsând la o parte "greşala de maşină",noi cunoaştem pe cineva,chiar din Legiune,căruia aceste adevăruri -mai ales morale- nu-i mai "răscoleşte" nicio conştiinţă: poate,n'or fi având ce răscoli...

* Sărbătorindu-şi 30 de ani de apariţie,"Bire" a scos numărfestiv,solicitând peste tot laude: Mi-aţi solicitat câteva rânduri... Am primit scrisoarea prin care... Răspund favorabil cordialei invitări...: e începutul unora din scrisorile publicate.Dar pe când unii din cei solicitaţi nici măcar nu pomenesc de "Bire",iar alţii se menţin în limite decente de oameni rugaţi,câţiva par a privi Birele ca un fel de evanghelie,de care ar depinde însăşi... existenţa neamului: Treizeci de ani de onestitate,pentru a servi un ideal; In serviciul poporului român şi al credinţei sale creştine; 30 de ani pentru unitatea exilului; Singurul ziar liber; Port-drapelul Românilor; Singura publicaţie română liberă şi independentă; Onestitate civică şi morală de o exemplară loialitate; Catalizator al energiei Românilor din străinătate; etc. - totul culminând cu exaltarea unuia,care strigă din fundul bojogilor: Ave Bire!

Am vrut să marcăm încă odată nivelul unui anumit exil.Păi dacă o biată foaie de subsol,agramată,plină de venin şi trivială,care de 30 de ani nu face decât să murdărească tot ce este românesc,ar "simboliza" cinstea,patriotismul, ba ar fi chiar port-drapelul aşteptărilor din ţară,am avea tot dreptul să disperăm.Din fericire,există în exil alte nivele,cu mult deasupra modestelor gusturi ale lăudătorilor solicitaţi.

* "Când s'a cerut să nu se dea Clauza Naţiunii celei mai favorizate,pe plan economic,cu strigăte pe străzi şi manifestaţii insidioase,nu s'a atacat PCR-ul, ci s'a înfipt cuţitul în poporul român,care are şi el dreptul la schimburi comerciale",ne informează,în "Dreptatea",dl Caraghiaur.Ci noi zicem că foarte bine au făcut cei ce au manifestat,şi e mare păcat că Americanii au acordat partidului Moscovei din Bucureşti această clauză,din beneficiile căreia poporul român nu are absolut nimic,totul mergând la luxul desfrânat al ştabilor şi la întreţinerea guerilelor pe mapamond,a liotei de agenţi şi de "misionari".De cine-şi bate joc dl Caraghiaur când scrie că "poporul român are şi el dreptul la schimburi comerciale",când ştie că poporului i s'a luat şi cenuşa din vatră şi n'are nimic de vândut? Păcat că acest basarabean s'a ataşat asupritorilor în loc să stea alături de cei ce,luptând pentru eliberarea României,luptă implicit şi pentru liberarea Basarabiei!

* "Credinţa"P.S.Victorin arată,după Lactanţiu,cum au pierit persecutorii: Diocleţian... îşi văzu soţia şi fiica osândite la moarte de Liciniu; lovit de dispreţul general,necontenit suspina,punându-şi capăt vieţii.Maximian,alt prigonitor,se spânzură în anul 310.Aşişderea pieriră Maxenţiu,Galeriu şi Maximian Daia... Neron a murit ucigându-se... Dometian fu ucis de casnicii lui în anul 95.Deciu muri într'o mlaştină,Maxenţiu căzu în Tibru şi se înnecă,iar Liciniu a fost condamnat la moarte.Dar mai târziu?... se întreabă,perfid,părintele Nicolae Bârsan,făcând desigur aluzie la vremea noastră: pentrucă "este şi o justiţie pământească,pe lângă cea cerească şi veşnică".- Ceauşescu,o fi abonat la "Credinţa"?

* România e singura ţară,al cărei post de radio are emisiuni şi în limba idiş.Acestea au loc zilnic timp de 30 de minute.-

Radu Cornăţeanu

V A R I A

* Anul trecut a murit în Bucureşti istoricul Alexandru Gonţa.Nu era un nume "de suprafaţă" în istoriografia românească de azi,după cum nu este aceasta,dat fiind contextul politic,nici,de pildă,dl Alexandru Boldur(al cărui discipol, de altfel,a fost Gonţa).Ca şi acesta însă,Al.Gonţa înmagazinase uriaşe cunoştinţe de istoria Moldovei şi Basarabiei.Le împărtăşea atât colegilor cât şi celor mai tineri,prin citate şi referinţe verbale,oricând.Căci,de difuzat în scris,nu se putea.A făcut studii de istorie din patriotism.Studiase teologie şi drept pentru a putea contribui la realizarea dreptăţii şi la făurirea unei personalităţi umane ~~întregi~~ integre.Istoria "contemporană" reseristă nu lăsa însă să se meargă printr'o asemenea filieră spre "omul nou",ea denaturând şi aici lucrurile.Incât Al.Gonţa,cu sârgul cerut făcea... fişe... multe.Vreţi normă şi depăşire în cercetare ştiinţifică!? - poftim!

Nu ştiu dacă a făcut parte cândva din tineretul legionar sau din Mişcare. Dar toată vorba lui,îndeosebi în particular,era în stil legionar.Era originar din ţinutul Bălţi(Basarabia),fapt care explică ţinuta şi preocupările sale.Temele elaborate,câte a putut publica,comportă subiecte de istorie naţională şi bisericească,sunt lucrate temeinic şi expuse în stil sobru,fără nicio coloratură de limbaj partinic; fapt pentru care,desigur,majoritatea lor şi-au găsit plasament în revista Mitropoliei Moldovei.

Odată fusese apostrofat,într'o şedinţă,că e pasiv şi nu ia cuvântul să critice,fiind,pe semne,se zise,fricos.Ridicându-se,Alex.Gonţa răspunse pe loc "dintr'o bucată": "Am fost pe frontul de răsărit,am luptat şi niciodată n'am avut teamă de inamicul din faţă.Am fost făcut prizonier în două rânduri şi n'am ezitat de fiecare dată să evadez prin sârma ghimpată din lagăr.Prin urmare: teamă nu-mi e! Dar eu cunosc şi un dicton de la bătrâni,care zice: Cu cel puternic să nu te iei la trântă şi cu cel bogat să nu te pui la întrecere! Deci, în acestea curajul nu are rost!"

A rămas memorabil acest moment de atitudine! "Cel puternic",se ştia,era partidul(comunist); cei bogaţi,erau activiştii lui,cocoţaţi cu nepregătire la posturi bine retribuite,bogaţi deasemeni în "păreri" şi porunci.Incercase peste tot să dea în vileag,în scris,plagiatul unui gogoman dintre aceştia,străin încă de neamul românesc; dar peste tot s'a izbit de zidul alianţei acoperirilor reciproce în necinste.Odată,după ce mă întorsesem dintr'o deplasare în străinătate,Al.Gonţa mă luă"la rost" între patru ochi: "De ce te-ai întors,de ce n'ai rămas!? Ai revenit aici,unde nu se poate face istorie!"

* Virgil Cândea,meşter în toate cele ce aduc bănuţi cât mai mulţi pe baza "cultivării" dragostei către partid(comunist),în care a intrat prin 1970,ia condeiul şi fixează pe hârtie osătura unui articol de circumstanţă alcătuită din cuvintele prioritare în limbajul partidului: plenară,ogoare-uzine,cooperare, tezaur de înţelepciune,schimburi materiale,coordonatele programului,contemporan. Leagă apoi aceste cuvinte între ele prin fraze tot atât de "eficiente" şi iată gata un articol bine plătit despre "Sărbătorile primăverii"(la"Cuvântul zilei"!) Astfel "planificat",articolul nu aminteşte nimic de Paşte,de ziua Floriilor (ci numai de Florariile păgâne),de Inviere şi alte bine ştiute sărbători de totdeauna; ca şi când poporul român niciodată n'ar fi ştiut de unele ca acestea. Şi el,Cândea,făcuse cândva şi teologie; nu-i că,să vezi,n'ar şti!

* Se afirmă la Bucureşti despre statuia Lupoaicei,dăruită dela Roma,că ar fi fost mutată încă din 1931 de pe Dealul Mitropoliei în piaţa Dorobanţilor, "unde se află şi astăzi".Minciună! Statuia respectivă se afla pe Dealul Patriarhiei(şi al Parlamentului) încă şi în vremea războiului şi numai după venirea ruşilor-bolşevici cu ocupaţia statuia a fost "deportată",ca orice lucru indezirabil pentru ei,românesc,pe locul unde se află astăzi.-

* Printre cele 12 busturi ce formează "Rondul roman"din Cişmigiu,dezvelite prin 1943,"Tribuna României" nu-l enumeră şi pe acela al lui Octavian Goga.Se prefac potentaţii de astăzi a nu şti că bustul acestuia fusese trântit de pe soclul său în noroi,din ordinul partidului(comunist),recte al unor streini de neamul cântat de poet.Şi aşa a rămas înlăturat până în ziua de azi,proferându-se şi aci minciuna că n'ar fi existat de la început.-

* De decedatul Victor Buescu,profesor la Lisabona,ştiam că făcea parte din exil.Iată însă că văduva lui,Maria Lenor Carvalhao,a găsit de cuviinţă să meargă la Bucureştiul reserist şi acolo să povestească despre activitatea sa şi a soţului răposat."Desigur că prin soţul Dvs; aţi avut prilejul să cunoaşteţi şi

alte familii de Români la Lisabona?" - o iscodeşte un gazetar reserist care,se vede treaba,căuta să-şi împlinească sarcina politică.Dar d-na Buescu,spre cinstea ei(dacă discuţia în adevăr e redată întocmai),nu se lăsă prinsă în cursa întinsă şi nu pomeni niciun nume de "alte familii de Români"din Lisabona.-

* "Russkaia Misl",foaia emigraţiei ruse(Paris),publică în Mai un reportaj larg despre greva minerilor dela Lupeni(din August anul trecut).Deşi titlul este "Românii fac grevă",în text găsim strecurată afirmaţa că,în afară de situaţia materială precară,o altă pricină de grevă ar fi fost şi apartenenţa etnică a minerilor la"carpatoruşi" şi,ca atare,animaţi de "şovinism naţional".

* Letonul Gunnars Rode,fost 15 ani în închisorile ruseşti şi scăpat recent în Suedia,declară: "Intreaga Uniune Sovietică e un lagăr de concentrare!"

* Regina Angliei: Rău aţi ajuns,Majestate,dacă-l consultaţi pe ăl de la Scorniceşti,cel cu scorneli adică,în problema păpucilor şi pe Leana lui în chestiunea păpuşilor,văcsuite şi unele şi altele şi drese cu chimicalii.In ţara lor ei vor primi telegrame zile de-arândul,comandate,de la toţi slujbaşii lor,cu felicitări pentru fapta "epocală" de a fi călcat covorul roşu acolo la Majestatea Voastră; cât şi pentru prezentarea la Londra a filmului reserist: "Prin cenuşa imperiului"(Ce aluzie!).Majestatea Voastră nu veţi primi cuvânt de felicitare nici dela cel mai apropiat lord.Nu ştiţi să comandaţi "spontaneitatea"! Nu ştiu de băgarăţi de seamă că RSR nu catadixi să felicite Regatul Majestăţii Voastre de ziua sa naţională,cum făcură alte state,puţin înainte de venirea Ceauşului nostru acolo.El şi ai lui aveau grije de "cenuşa imperiului" (ăstuia,al Vostru; căci cu cel al rusului e "altă mâncare de peşte").

* Feteştii au sărbătorit,cică,450 de ani de la atestarea documentară şi,în această împrejurare,au expediat cât mai în grab' o telegramă "de recunoştinţă" către Ceauşescu.Circumspecţi oameni!

* N.Prelipceanu(Bucureşti) afirmă că el se întreabă mereu,în fiecare primăvară,zice: Cu ce ochi privea Nicolae Bălcescu primăverile româneşti,la vremea sa? Să vezi bine,măi Prelipceanule,că le privea aşa că a ajuns cu ochii închişi în catacomba de obşte de la Palermo (unde se zice că l-au găsit stând ţeapăn încă în picioare)!

* Cristian Popişteanu şi Nicolae Minei sunt doi istorici de factură reseristă,pricepuţi de minune la mânuirea cuvintelor introductive,a selecţiilor de materiale şi de note prin paginile lui "Magazin istoric".Aşa cu însemnările de jurnal ale Martei Bibescu,care nu ştim cum au ajuns sub cheserul celor doi dăltuitori după chipul şi asemănarea pecereului.Reiese că Marta Bibescu s'ar fi ocupând cu antipatie,în jurnalul ei,numai de nemţi şi de legionari; că ea era cât se poate de îngrijorată de soarta României,dar... numai în legătură cu Transilvania! Despre ruşi-sovietici,despre luarea Basarabiei,niciun cuvinţel, nicăieri,n'ar fi însemnat Marta Bibescu în notele ei intime! N'a interesat-o, n'a răscolit-o! La arhivele din Bucureşti se află numeroase caiete cu corespondenţa vastă a Martei Bibescu.Cei doi "istorici"amintiţi,nici alţii,la acelea nu merg.Ca să faci omisiuni şi "selecţii" dintre acelea e anevoie,că o mai poate observa vreun indiscret "şoarece" de arhive.

* Milovan Djilas s'a înfuriat recent,din nou,pe foştii lui confraţi marxisto-comunişti,de astă dată tocmai pentru felul cum înţeleg aceştia să scrie şi să tălmăcească istoria.El zice: Marxiştii emit falsificări în istorie,care prin grotescul lor sunt inegalate în istorie; istoricul partinic e un intelectual intrigant; ideologii marxişti se dedau chiar la jonglerii în scrierea istoriei; adevărata istorie nu se poate scrie de ideologi nici pentru cele mai îndepărtate timpuri,cele preistorice!

* Citim în cartea "Fără paşaport prin URSS"a lui Johann Urwich despre comportarea incorectă a oportunistului Laurenţiu Fulga într'un lagăr din URSS.Autorul l-a reţinut bine şi-i face o descriere mai amplă.Laurenţiu Fulga,linguşitor al regimului reserist şi răsfăţat acum de acesta după cum şi "merită",apăruse în lumea literară bucureşteană de după război ca autor al unei piese de teatru mult jucată pe scenă şi mult popularizată de partid.La un moment dat piesa dispăru brusc şi numele lui Fulga deasemeni.Aflarăm pricina: piesa fusese furată! de la un"umil" autor din provincie şi ajunsă în mâinile lui Fulga pentru referatul politic de rigoare.Se începuse pe la edituri practica însuşirii materialelor,mizându-se pe teama de a reclama oamenii de partid.Aflând de succesul piesei sale sub alt nume,autorul cel adevărat şi-a luat tot riscul să reclame şi să dovedească faptul.Trecură mai mulţi ani până ce numele Laurenţiu

Fulga începu iarăşi să devină unul "sonor".Johann Urwich i-a văzut bine plămada ab initio.Dar,parcă numai el era de acest soi!?

*.In urma dărâmării bisericii Enei din Bucureşti din ordinul partidului(comunist) sub pretextul avariilor de cutremur,specialiştii în istoria artei au înaintat un memoriu,criticând măsura.Pentru aceasta ei au primit o "săpuneală" zdravănă de sus.Mai rău au păţit cei de la Comisia monumentelor istorice,care în urma protestului au fost desfiinţaţi.Istoricul C.C.Giurescu a înaintat şi el o critică scrisă.De îndată i s'au şters programările de călătorii în străinătate şi de scrieri.Se spune,în Bucureşti,că de aceea a şi avut peste câteva zile atacul de cord fatal.

* Academia de ştiinţe din Bucureşti construise un bloc pentru cercetătorii ştiinţifici.Dacă au văzut că locuinţele de acì sunt de calitate şi locatarii se simt bine,au ordonat într'o zi de la partid ca seara să înceapă numaidecât evacuarea tuturor locatarilor şi până dimineaţa blocul să fie "la dispoziţia statului".Au zis că pentru turiştii streini.Evacuaţii alergau după aceea pe la oficiile locative să li se repartizeze locuinţe.Când unul dintre aceştia,ajungând în audienţă la preşedintele Sfatului popular al Capitalei,îşi susţinea dreptul la un spaţiu puţin mai lărgit,având de acesta nevoie pentru biblioteca de specialitate,i s'a răspuns: Hă! Păi cărţile le pui într'o ladă şi peste ladă aşezi o pătură veche şi ai rezolvat treaba!

S.G.Bănăţeanu

CÂMPIA LIBERTĂŢII de Ioan Alexandru

Din dealul Hulii cu Iancu Avraam
Privesc Câmpia Libertăţii sfântă
Şi-aud oceanul de ţărani iobagi
Sub cerul tricolor cum se frământă.
Ceasul înalt m'a aruncat pe cal
Urechile îmi ţiuie de bucurie
Pe Ioan şi Toader din strămoşii mei
Ii văd acolo'n vale cum învie.

Unde se strâng în cuget la un loc
Câteva mii de suflete din ţară
Pe limbi de foc din stele mai presus
Duhul iubirii veşnice coboară
Sumanul alb pe umerele lor
Mijlocu'ncins cu aprige şerpare
Uscat e capul de pustiu şi vânt
Şi ochii storşi de dor şi lăcrămare.

Muierile cu pruncii înfăşaţi
În leagăne uşoare de lumină
Cum trec plutind în zori peste pârâu
Se'ndoaie zările din rădăcină.

Cipariu Timotei e la cuvânt
Colinele şi holdele-l ascultă
Târnava s'a oprit din cursul ei
Să poată trece îngerul la luptă
Şi când se lasă noaptea peste câmp
Şi sunt mulţimile înfometate
Din două vorbe bune ce s'au frânt
Se satură vreo patruzeci de sate.

Apoi se'ntorc în cete pe la vatra lor
Peste păduri prin ţara Transilvană
Pe la zugravi prin schituri se opresc
Să-şi lase chipul pe câte o icoană
Se ştiu că's mulţi de-acelaşi grai şi crez
Şi li-e de-ajuns,şi asta-i libertate
Din când în când cu fraţii în sobor
Să poţi intra ca vultur în Cetate.

&& Din "Ţara şi Exilul" dlui Sima pe Dec.1977 aflăm că "furia comunistă s'a deslănţuit contra lui Chile"; că "esenţial pentru poporul evreu e să aibă Statul lor propriu"; că unii "au dezertat din frontul naţiunii,nefăcând ceeace trebuia să facă"; că "colectivul istoricilor dela 'Toladot' vor valoriza din nou rolul jucat de compatrioata lor"(Lupeasca); că ziarul "America" e "porta-vocele Uniunii şi Ligii"; mai e vorba apoi de "ţelul principal al acestei pseudo-cultură"; de "asociaţia de protecţie al graiului românesc"; de "idiomul român,al cărei autor e celebrul poet Aron Cotruş"; de "visul unei reconstituiri al regatului lui David"; etc.etc.: toate acestea,într'un singur număr! Şi când te gândeşti cât a dat din coate acest analfabet,trecând chiar peste cadavre,ca să ajungă în fruntea ţării lui Eminescu,a lui Cotruş,Miron Costin,Milescu şi Pârvan! Agramat scrie şi Kir Theodoziadis,dar el n'a pretins niciodată să conducă altceva decât o publicaţie-pistol.Şi dacă tot un agramat e azi în fruntea Ţării,el are scuza c'a fost adus de către "duşman" şi nu călare pe resturile unei oşti,glorioasă cândva şi apoi,cu "desinteresata"colaborare a Scârnăviei,decimată şi,în fine, "domesticită"... Nu ne facem iluzia că gloaba bătrână va mai învăţa să meargă în buiestru; ne resemnăm deci să vedem şi'n viitor astfel de perle,lucru de care chiar Sima ne asigură,în numărul pe Mai; "istoria -scrie el- din nou se repetă"

&& Dna prof.Eugenia Măgură(Av.Sauz Ed.Adriatica 2/c El Marquez-Caracas(Venezuela) caută adresa fostei ei eleve Gabriela Ştefan Popescu ce se află în Italia.-

MENIREA BISERICII CREŞTINE de Demostene Nacu

De trei decenii,Europa Răsăritului e înecată în sângele urii.Violenţa planificată macină o treime din omenire.De un deceniu,sângele urii începe să inunde şi Europa Apusului.El poate îneca întreaga omenire.In fiecare zi auzim de cele mai odioase crime.Lumea se obişnuieşte cu cel mai barbar terorism.Oamenii par resemnaţi să ajungă robii celei mai diabolice tiranii.Calvarul lui Aldo Moro poate fi încă un salt spre tragedia tuturor neamurilor.Dar şi o nouă alarmă."In această lume de ură şi de sânge -ne îndeamnă Paul VI- să ne rugăm şi să mărturisim,că dragostea lui Dumnezeu depăşeşte totul.Să chemăm pe Sfântul Duh să coboare în această lume pentru ca violenţa urii să fie biruită de forţa iertării şi a dragostei".Da,violenţa urii poate fi biruită prin iertarea dragostei.Dar de unde vine dogma urii? Unde-i dogma dragostei? Acum 130 de ani, în Europa Apuseană,Manifestul Comunist pune ura la temelia întregii lumi.Nu doar ura sclavului împotriva zbirului,ci ura fiecăruia împotriva lui Dumnezeu şi a Omului.Ura tuturor împotriva religiei care uneşte în dragostea Veşnicei Prietenii.Dar tot acum 130 de ani,în Europa Răsăriteană,Biserica Ortodoxă aminteşte că "Salvarea religiei e în întregul Corp al Bisericii,în Poporul însuşi".

In 1972-73,Partidul Comunist din România încearcă să unească Biserica Ortodoxă Română din Paris cu Patriarhia din Bucureşti,pentru a lupta împreună spre binele şi însăşi existenţa Statului Român.Dar credincioşii au răspuns că Biserica nu conlucrează cu un Stat întemeiat pe legea urii,pe planificarea terorismului,pe legitimitatea masacrelor şi democraţia morţii.Biserica poate conlucra pentru schimbarea lui într'un Stat întemeiat pe legea dragostei,pe legitimitatea creatoare şi democraţia vieţii.Ea poate ierta chiar pe asasinii atâtor nevinovaţi,dar nu poate ierta legea care planifică aceste asasinate.

In 1977,ambasadorul aceluiaşi "partid" obţine,prin primarul Parisului,o întâlnire cu preotul paroh al Bisericii Ortodoxe Române din Paris.Din procesul-verbal al întâlnirii reiese,printre altele,că partidul propune aceeaşi unire cu Patriarhia,dar de data asta pe căi deschise,paşnice.Răspunsurile schiţate în numele Bisericii exprimă drama epocii noastre.Unele sunt conforme atitudinii din 1972.Altele prezintă riscuri grave.Ele pot fi fatale,dar şi evitate.Cum? In acelaş proces-verbal e scris că "Orice schimbare în poziţia noastră de statut bisericesc trebuie să se facă după autorizarea Sfântului nostru Sinod,în înţelegere cu Episcopul Valerian Trifa şi mai ales după convocarea şi hotărârea luată cu majoritatea absolută a Adunării Eparhiale".

In adunarea din 25 Iunie 1972,proiectul de plan pentru "orientarea bisericească" a fost adoptat în unanimitate.In această luptă,exilul românesc a fost unanim.Rămânând fidel angajamentelor ce şi-a luat prin aceste acte -pregătite prin comisia eparhială de studii în cadrul planului,rezumate în Principiile Fundamentale ale Episcopiei şi adoptate cu aceeaşi unanimitate,- Poporul Episcopiei poate rămâne unanim şi în orice altă "schimbare în poziţia de statut bisericesc".Idealul unanimităţii nu exclude posibilitatea statutară de a lua aceeaşi hotărîre cu majoritatea absolută.Dar adevărata libertate e în a alege în cunoştinţă de cauză.Unanimă sau majoritară,hotărîrea trebuie luată de alegători bine informaţi.Mai ales că această hotărîre va angaja destinul întregii Biserici Ortodoxe Române din Diasporă,ea având deci o importanţă capitală pentru noul sens al Exilului Românesc.Toţi pot conlucra pentru lămurirea acestui sens. Voi continua şi eu să adâncesc planul comunitar din 1972-73.Renunţând la funcţiile oficiale,voi mărturisi,ca simplu cercetător,pe forul exilului românesc.-

x x x x x

&& Se pare că singurul supravieţuitor dintre arhiereii Sfântului Sinod al României Mari este Partenie Ciopron,fost episcop al Armatei,mai apoi de Roman şi Huşi,de unde a fost de curând scos la pensie şi înlocuit,la 20 Aprilie,cu P.S.Eftimie Luca.In aceeaşi zi a fost numit mitropolit al Olteniei,în locul rămas liber prin transferarea I.P.S.S.Teoctist la Iaşi,I.P.S.Nestor Vornicescu.

&& La sinodul episcopilor catolici,ţinut în toamnă la Roma,au participat ierarhi din toate ţările din lume,afară de România,Albania,Cambogia şi Laos: în bună tovărăşie ne mai ţine "idependentul" din fruntea ţării!

&& In curând va apare la Buénos Aires un volum de amintiri ale comandantului legionar Virgil Ionescu,intitulat "Pe drumul crucilor căzute".Câteva pagini din aceste amintiri au apărut deja în numărul festiv din "Pământul Strămoşesc".-

COMUNICARE TRISTĂ

Scurt timp după stingerea din viață a lui Gheorghe Acrivu, moare, la 27 Decembrie 1977, departe de țara lui dragă, Gheorghe GHIȚEA.

Camaradul nostru s'a născut la începutul acestui veac, în comuna Perivole din faimosul Pind. El descinde dintr'o familie cu tradiție în lupta națională din Macedonia. Amintim că în casa bunicului său, bătrânul Ghițea, s'a deschis, acum un secol și mai bine, una din primele școli ale Românilor din Macedonia. Pentru promovarea cauzei românești, familia lui, ca și alte familii aromânești, a trebuit să înfrunte afuriseniile clerului grecesc și teroarea bandelor grecești, acțiuni binecuvântate chiar de Patriarhia zisă Ecumenică din C-pol.

Gheorghe Ghițea a continuat cu fervoare această luptă națională. Încă de pe băncile școlii secundare de la Salonic, redeschisă după primul războì mondial, alături de camarazii lui de școală: Iancu Caranica-Nicadorul, Sterie Ciumeti, Grigore Pihu, Stămuli Mamali, Constantin Papanace și alții, el s'a avântat într'o acțiune fecundă național-culturală prin șezători, reprezentații teatrale și alte manifestări culturale prin care se cultiva dialectul macedo-român. Această activitate a fost continuată și în timpul studenției printre Românii Macedoneni colonizați în Cadrilater (Dobrogea), antrenând în acest sens întreaga studențime bucureșteană.

Când acest grup a fost arestat, la București, pentru manifestările în legătură cu problemele din Cadrilater, au întâlnit și cunoscut în duba care îi transporta la Văcărești pe Corneliu Codreanu, arestat și el pentru aceeași cauză. Intâlnirea a fost providențială, căci, după închisoare, studențimea Macedo-română a aderat compact la Mișcarea politică a Căpitanului.

Primul sediu legionar, pe Calea Victoriei, deasupra farmaciei macedoneanului Guci, se deschide prin mijlocirea lui Gh. Ghițea, care cunoștea pe farmacist.

In prigoanele ce s'au deslănțuit când Mișcarea Legionară a început să se afirme ca o serioasă forță politică, a fost închis în lagărele de la Vaslui și Ciuc, unde s'a menținut pe o linie dârză și intransigentă. Aceeași ținută legionară demnă a avut-o la Rostock și Buchenwald. Deasemenea și la Viena, după ieșirea din lagăr, când prigonitorii erau, de data aceasta, camarazii derutați de impostura simistă.

Refugiat în Italia, după multe peripeții în acele vremuri nesigure de după războì, s'a stabilit la Salò, pe lacul "Gărzii", cum se spunea în mod semnificativ.

Anii din lagărele carliste și naziste n'au trecut fără urme. Acestea s'au făcut din ce în ce mai simțite odată cu trecerea anilor, până când și-a dat obștescul sfârșit. Pilda vieții sale, de luptător pe cât de modest pe atât de dârz, va constitui unul din farurile luminoase care vor îndruma noile generații pe linia sublimă a destinului legionar.

Erding, 31 Ian. 1978 — Consiliul Conducător al Mișcării Legionare

&& După Biserica Română din Germania, care, în ajunul Crăciunului, cu hirotonirea dlui dr. Viorel Mehedințu, a căpătat un nou preot, iată că și Biserica din Paris a dobândit un nou slujitor al altarului, și tot de soi, la 26 Martie, când a fost hirotonit, de episcopul Antonie de Geneva, dl dr. Mihai Costandache. "Sfințirea sa -scrie"Bire", în faimosu-i jargon- a fost impresionantă, cum rare ori avem ocazie să asistăm".

&& Dl prof. C. Sporea se ocupă în Südost-Forschungen, Bd XXXVI 1977, de volumul editat de Ralph S. Clem: The Soviet West. Interplay between Nationality and Social Organisation, apărut în 1975 la N. York și conținând comunicările specialiștilor la Seminarul pentru cercetarea problemei naționalităților din Rusia de la Univ. Columbia din N. York în Mai 1973, desprinzând din acestea două: pe a prof. N. Dima, cu problema Basarabiei din punct de vedere istoric și cultural, și a lui Walter Feldman, care cercetează rostul înființării "Republicii Moldovenești".

&& Libreria-Galleria Remo Croce și Centre Culturel Français din Roma au organizat la Libreria Croce, în centrul orașului, Miercuri 14 Iunie, o serată dedicată poetului Giuseppe Ungaretti, la 8 ani dela deces. Cu această ocazie s'a inaugurat, în acelaș loc, și Expoziția lui Eugen Drăguțescu, cu portrete de poeți, artiști, scriitori europeni întâlniți dela 1935 încoace. Printre români: George Enescu, Const. Brâncuși, Eugen Ionescu. Expoziția, deschisă până la 30 Iunie.

&& Curiozități: Trimisă cu poșta normală în Noua Zelandă, la adresă greșită, VATRA a făcut, dus-întors, 5 luni (Decembrie-Mai); în Brazilia, dus-întors, 3 luni.-

&& Ne scrie A.S.Regală Prinţul Nicolae: Dragă Vălimăreanu, In nr.145 din Vatra vorbeşti de decorarea lui George Beza,că a fost decorat de Englezi.Nu ştiu cu ce decoraţie,trebuie să fie OBE(Order of the British Empire).Totul depinde de cauză; sunt multe,şi Tilea o avea,dar cu grad de "Sir",dar aci nu se vorbeşte de aceasta.

Da,a fost decorat pentru serviciile aduse aşa zişilor aliaţi! Nu ştiu care aliaţi,căci noi nu aveam decât pe Nemţi.Nu îmi place să vorbesc de rău pe compatrioţii noştri,dar acesta a trecut dincolo de compatriotism.Şi-a făcut onoarea de a-mi trimite cartea.Ştiam deja mult din ea,povestite de gurile rele, care "adevăr grăeşte".In această carte nu vorbeşte decât de legăturile ce le avea cu guvernul englez,de cele câteva aparate de radio transmisiune pe care Maniu le asculta; până ce şi Mihai a avut imprudenţa de a-mi spune că el personal l-a distrus pe-al lui pentru ca Nemţii să nu puie mâna pe el.

Este fenomenal cum numeşte aproape pe toţi care au lucrat cu el,fie Români fie Englezi.Sabotajul făcut este de ne închipuit,tot ce putea afla ca veşti le transmitea Aliaţilor lui pentru ca Ruşii să ştie toate mişcările Armatei Române.Oare unde am ajuns,unde este onoarea Românului calificat,după ce a vândut ţara comuniştilor ca Rege,erou şi martir.Poate că greşesc,dar eu nu pot face parte din acel grup chiar dacă rămân singur singurel,ceeace nu cred.

Militanţi Naţional Ţărănişti se sbenguie şi vorbesc de intransigenţa Legionarilor,dar oare nu or fi tocmai dânşii intransigenţi? Au uitat că Maniu după răsturnarea Ţării plângea pe umărul lui Rougedale şi Berry zicând că dacă ştia ce era să se întâmple niciodată nu ar fi îndemnat pe Mihai să declare acel pseudo armistiţiu,căci s'ar fi putut rezista încă mult timp pe linia Focşani-Nămoloasa-Galaţi,linie prevăzută de Inţeleptul Rege Carol I.

Dar Dl Roosevelt şi Dl Churchill nu au auzit vreodată de Testamentul lui Petru cel Mare,fie el chiar apocrif cum se zice că este,dar desigur că Alger Hiss ştia de el şi l-a aplicat cu sfinţenie.Despre asta sunt multe de spus, citeşte articolul meu ce va veni în "Cuvântul Românesc" din Canada.Cu cele mai bune gânduri de sănătate!

&& La Paris a avut loc,la 13-15 Mai,în sala căminului Bisericii Unite,un seminar privind: Opţiunile României post-comuniste în Europa de mâine.E vorba de opinii libere,care nu obligă desigur România liberă de mâine.Au participat nume cunoscute din mai multe ţări.Seminarul a fost organizat de un frumos buchet de intelectuali: Ion Boboc,Radu Câmpeanu,Adrian Chintescu,Gr.Filiti,Mihai Korne,Dinu Zamfirescu,plus René Theo: ce-or fi simţit nevoia să-şi agaţe şi tinicheaua'n coadă?...

N'am putut răspunde invitaţiei.N'a putut nici dl Lozovan; dar el se scuză printr'o scrisoare publicată în "Stindardul",motivând,printre altele: "Faptul care însă mă face să consider ca o ofensă invitaţia,este să văd figurând printre cei şapte semnatari pe "René Theo".Cu acest domn n'aş putea să călătoresc nici în acelaşi tren,necum să împart oxigenul aceleaşi săli.Nu posed mască contra pestilenţei spirituale pe care această căpuşe a presei o emană.Timp de mai bine de 30 de ani a batjocorit în publicaţia sa tot ce a fost demn în trecutul nenorocitei noastre patrii carnale şi a pus în vedetă drept virtuţi crimele "democraţiei" de ieri,care nu are nimic de invidiat satrapului etiopian Haile Menghistu.Acum îl poftiţi alături de Dv. să se ocupe şi de viitorul României. Aceasta nu se poate,Domnule Korne.Ori atunci,chemaţi-l şi pe Beza ca să vă facă un curs de instructaj: ce tarabe vor fi disponibile mâine pentru vânzarea ţării,căci pe cele de ieri le-a frecventat pe toate".-

&& Dl profesor Popinceanu ne trimite un răspuns părintelui Cădaru.Extragem: "Pe Sfinţia Voastră vă supără,caşi pe mine,faptul că mână se scrie cu â,deşi vine dela manus.Dar vânt vine dela ventus,sân dela sinus,râu dela rivus,lângă dela longo.Cum facem atunci? Cunoaşteţi această problemă?...

Cred că pe cei mai mulţi oameni din România scrierea cu î peste tot,nu-i deranjează.Căci câţi ştiu în România latineşte? Prea puţini.Insuşi şeful Statului şi consoarta lui academiciană,nu ştiu.De unde să ştie? Dacă ar şti cel puţin bine româna,n'ar fi făcut ce-au făcut de curând.Au scos din uz termenii de domn şi doamnă(domnişoară se pare că nu).Oficial se spune acum în România unui bărbat tovarăş,unei femei tovarăşă,dacă sunt comunişti şi sunt în partid.Dacă nu,atunci li se spune cetăţean şi cetăţeană.Dar când cineva i se adresează lui Ceauşescu personal,îi spune şi mai departe dumneata sau dumneavoastră.Deci au suprimat pe domn,dar n'au suprimat domnia.-

&& Dl Brădescu e de părere că un şef nu trebuie să-şi expună niciodată oamenii,"dacă circumstanţele exterioare sunt prea ameninţătoare".Iar noi subscriem.Iată însă că şeful său a expus,în cazul Călinescu,nu numai echipa Miti Dumitrescu,dar şi viaţa tuturor legionarilor,din lagăre şi închisori,ţinuţi acolo ca zălog tocmai pentru o astfel de eventualitate,lucru ştiut de toată lumea!

După "incestul" dela Paris,cum îl numeşte Iancu Fleşeriu,oamenii "de credinţă" ai crăişorului se sileau din răsputeri să înăbuşe scandalul,dar duhoarea continua să se împrăştie.Atunci marele strateg Horică a trimis în ţară echipa Tănase,ca să întreţină acolo... flacăra anticomunistă,lucru de care nu era absolut nicio nevoie,căci îl făceau cu brio Dej şi ocupanţii ruşi; în realitate,oamenii au fost trimişi în speranţa de a se înăbuşi,cu sacrificiul lor mai mult ca sigur,ruşinea personală.Aceştia au căzut,cum era şi de aşteptat,fără să poată să mai afle,din fericire pentru ei,că'n timp ce gloanţele îi secerau, la datorie,"comandantul" lor,bine hrănit de hamalâcul altui camarad ignar,era şi el activ la un alt soi de datorii,faţă de "camarada" ce se plictisea singură acasă... Ne limităm la cazurile de mai sus.La care am vrea o explicaţie din partea ideologului Brădescu.Dar în termeni cinstiţi şi clari,legionăreşte,nu în siluire de cuvinte.

&& Ne-a sosit la redacţie colecţia primului an de apariţie a publicaţiei ACI S.B.C.(Asoc.Comercială şi Industrială din São Barnardo do Campo),din Brazilia(Aprilie 1977-Aprilie 1978),frumos tipărită în 8 pagini,cu conţinut de specialitate şi multe poze.Ne-am bucurat să vedem ca "presidente" pe compatriotul nostru prahovean,Marcel Preoţescu,plecat cu traista'n băţ,acum vreo 40 de ani şi ajuns,zice-se,la o stare de invidiat; dar,deşi am răsfoit revista cu toată răbdarea,n'am găsit nicăieri niciun cuvinţel despre ţara noastră: nici măcar numele!

E drept că publicaţia e dedicată industriei şi comerţului; dar dacă totuşi, pe lângă asta se poate anunţa,de pildă,pe-o pagină întreagă şi cu lux de fotografii,că "Rotary Club comemora 25 anos",- poate n'ar fi greu de strecurat şi câte ceva din ce ne doare,din tristele motive ce ţin pe dl Preoţescu aşa departe de ţara sa!

&& In timp ce Inocenţiu Micu se lupta,singur,cu toţi potentaţii Ardealului, pentru dreptatea neamului său,un oarecare Visarion mai vine şi el în coasta episcopului român,cu dezordinile ce provoacă în numele "credinţei" şi care dau apă la moara adversarilor.Pe acest "şarlatan bosniac",cum îl numeşte Iorga, episcopii lui Ceauşescu au găsit cu cale să-l proclame "sfânt" şi să-l impună, astfel,în calendarul românesc! Dar,la aşa vlădici,nici nu putea fi un sfânt mai potrivit...

&& Eugen Ionescu a refuzat să prezideze,la Atena,17 Aprilie,o conferinţă internaţională a scriitorilor,întrucât "scriitorii trimişi" de sovietici şi de sateliţii lor au fost selecţionaţi de poliţie": "Scriitorii din Europa orientală -a spus dsa- sunt funcţionari ai Statului,recrutaţi de poliţie.Aş fi acceptat propunerea de a participa la adunare dacă ar fi fost reprezentaţi disidenţii sovietici,cehoslovaci şi români.Iar aceştia sunt în închisoare şi n'au fost invitaţi".

&& In "Introducerea" la "Vania Moïsseieff",dl Sergiu Grossu confirmă că tânărul martir era român din Volintiri(Cetatea Albă); că,între 1940-1964,circa un milion de români basarabeni au fost împrăştiaţi prin Siberia,Kazakstan,Turkestan,Urali,Asia centrală şi până în Extremul Orient; că mănăstirile Chiţcani (Tighina),Chirov,Reciul,Vărzăreşti,Tabor,Gârbovăţ,Balta,Dobruşa,etc.,au fost închise şi multor biserici li s'a dat altă destinaţie.In carte mai întâlnim încă nume româneşti din Basarabia,ca Drone,Vlădianu,Rotaru,Muşat,Cioban,Vartic, Vorobcian,Dulgher,Caraman,Sârbu,Cemertan,Lunciu,Balagura,Albu,Roman,Butescu,Toma.

&& "La un simplu tur de orizont pe meridianele globului",tovarăşul Cândea de la "Tribuna"minciunii "constată cu amărăciune o proliferare accentuată a actelor de violenţă şi iraţionalitate care vexează şi îngrijorează şi cea mai optimistă conştiinţă a lumii contemporane".- De ce şi-o fi pierdut vremea pe atâtea meridiane,când un iad de violenţe şi iraţionalităţi putea vedea dsa,de peste trei decenii,în însăşi ţara în care ne îndeamnă să ne întoarcem?...

&& Aflându-se într'o vizită în Europa,părintele Richard Grabowski din Los Angeles a slujit Duminică 12 Februarie,cu părintele protopop D.Em.Popa,la biserica refugiaţilor din Freiburg.-

— Tot cu ocazia unui drum prin Europa,dl prof.Nicolae Dima s'a oprit şi la Freiburg,unde a vizitat Biblioteca Română în vederea unor lucrări.-

&& Confundări voite.Oridecâte ori cineva demască crimele şi"omeniile" lui Ceauşescu,e acuzat de agenţii acestuia că ar fi contra... ţării.Grosolănia confundării criminalului cu victima sare în ochi oricui; dacă agenţii au totuşi neruşinarea s'o facă,e pentru că ei contează atât pe sărăcia cu duhul a unr"refugiaţi" cât şi pe dorinţa ascunsă a acestora de a-şi acoperi inacţiunea cu motivări "ideale".Dar confundarea confuziei e la fel de activă şi la unii din aşa zişii adversari ai comunismului.Astfel,dacă cineva manifestă repulsie să mai aibă far de idealuri pe un biet nenorocit,cocoşat sub povara unui dosar ruşinos,e acuzat că... sabotează lupta exilului,- când contestarea priveşte numai o chestie internă a Mişcării: nedemnitatea unui om pătat de a mai vorbi în numele lui Moţa; încolo,nu-l opreşte nimeni să lupte cât o vrea contra lui Marx,- chiar dacă nu se înţelege ce-ar folosi neamul din înlocuirea unei murdării cu altă murdărie!

Paralelismul celor doi parveniţi se întinde însă la infinit.N'ai să găseşti, de pildă,în foile regimului de ocupaţie niciodată pomenit numele lui Ceauşescu fără adaosul,de rigoare,că e "cel mai iubit fiu al poporului",- cum n'ai să găseşti în foile simiste numele lui Sima fără adaosul,ritual,de "comandantul Mişcării Legionare": ca nu cumva să uite cineva...

&& Afirmă dl N.S.G.,în "Carpaţii",că Şeicaru ar fi "cel mai talentat gazetar pa care l-a avut Ţara de la Dunăre".Aprecierile sunt,natural,subiectiva: chestie de gust personal.De altă parte,talentul,singur,nu spune mare lucru: mai talentat decât diavolul nu este nimeni; numai că,cu acest talent,face drăcii,- cu atât mai periculoase! Dacă a fi bun gazetar înseamnă cultură,informaţie,talent,educaţie şi cinste,noi,lăsând de o parte atâţia ziarişti cari au făcut fala gazetăriei româneşti,ne-am limita să amintim doar de un oarecare Eminescu,care a lăsat şi el ceva articole,de care şi azi se tem ocupanţii Ţării de la Dunăre,refuzând să le reediteze.

&& Cu ocazia vizitei lui Ceauşescu la Londra,Asociaţia Culturală a Românilor din Anglia a trimis tuturor ziarelor,miniştrilor şi deputaţilor memorii informative asupra adevăratei stări din România,semnate de foşti deţinuţi politici sub regimul de ocupaţie: L.Kirschen,C.Mugur,C.Brâncoveanu,S.Crăciunaş,D.Buzdugan,R.A.Florescu,I.Vorvoreanu.P.Bandu.

&& Un prieten din Madrid,care a avut ocazie să treacă prin Chişinău,ne-a trimis nişte fotografii ale statuii lui Ştefan cel Mare,oare încă mai rezistă într'o piaţă a oraşului.Voevodul are crucea în mână,"singura cruce care mai dăinueşte dincolo de Prut",cum scrie prietenul.Pozele sunt făcute din spate şi profil,şi nu aşa clare: le-a făcut,se vede,cu multă discreţie...

&& "L'Osservatore Romano"din 11 Decembrie reproduce scena depe Columnă în care "Dacii cer pace împăratului Traian,fără interpret": "Cunoşteau cumva Romanii,fie şi sumar,limba dacă?" - se întreabă publicaţia Vaticanului.

&& Pe faţada casei din Paris,unde prof.Sergescu şi soţia au avut umtimul domiciliu,s'a pus la 2 Februarie,din iniţiatica Bibliotecii ce le poartă numele,o placă comemorativă.

&& Dl Sima e flatat,în "Ţara şi Exilul",că-i pomenit într'o foaie din Palermo,- care redă "o parte biografică a bătrânului om politic Horia Sima,sub anumite aspecte necunoscută".- Care-or fi acele "aspecte",cărora le-au trebuit 30 de ani s'ajungă în Sicilia?...

&& La Chitila s'a descoperit o locuinţă din epoca bronzului,o groapă pentru cereale din aceeaşi epocă şi o locuinţă daco-romană din sec.IV.-

&& Părintele protopop D.Em.Popa,conducătorul Bisericii Române Ortodoxe din Germania liberă,a lansat de Paşti un apel către credincioşi,pentru sprijinirea Bisericii: "In ultimii ani -scrie Sf.Sa- din cauza crizei economice ce bântuie în lume,sumele alocate pentru bisericile ortodoxe de exil,din Germania Federală, au fost simţitor reduse.Astfel,odată cu scăderea remarcabilă a mijloacelor de întreţinere şi de deplasare,se restrâng fireşte şi posibilităţile îndeplinirii misiunilor preoţeşti,de a răspunde chemărilor şi nevoilor credincioşilor noştri ortodocşi refugiaţi... Avem nevoie de sprijinul D-Voastră permanent,moral şi material,care să asigure Bisericii noastre continuitatea fără preget întru îndeplinirea misiunii sale,ca să putem ajunge cu vremea să luăm exemplul fraţilor noştri din America,unde atât bisericile,cât şi personalul deservent(episcop, preoţi,cântăreţi,etc.),trăiesc exclusiv din contribuţiile enoriaşilor".-

Contribuţiile pot fi trimise pe adresa: "Rumänische Orthodoxe Kirche in Deutschland e.V." - Commerzbank Freiburg,Konto Nr.1639723/90.-

S E M N A L Ă R I

* Le Courrier Roumain, périodique de liaison de la communauté roumaine du Canada. Apare, de 3 ani, la Montreal (3500 Fullum), ca organ al Federaţiei Asociaţiilor Române din Canada, sub conducerea dlui dr. J. Ţăranu.-

* Pamfil Şeicaru: Belgrade conference, editura "Drum", 1977. O broşură de 32 pagini, foarte bine venită, ca tot ce e scris, cu temei, în limbi de circulaţie.

* A reapărut "Curentul" "în mod provizoriu în străinătate": Nördliche Auffahrtsallee 7, 8000 München 19. Deocamdată, lunar. Directorul, dl Pamfil Şeicaru, scrie, între altele, un bine meritat "Omagiu lui Alexandru Boldur", istoric basarabean, care a împlinit de curând 92 de ani; iar dl Vasile C. Dumitrescu, redactorul, o intervenţie la "Deutschland-Magazin" cu privire la Nemţii din România.-

* Achille Lazarou: I ex egeris ton Larisaion to 1066 kai i ethnologiki paremineia ton exetikon horion tou Kekavmenou: un extras de 29 pagini (90-119) din "Thessalika hronika", Atena 1976. Judecând după temă, şi după bogăţia "trimiterilor" (132!), în atâtea limbi (greacă, latină, engleză, franceză, română, italiană), studiul trebue că e foarte interesant. Ne-ar plăcea să-l avem într'o limbă de mare circulaţie, dacă nu chiar în româneşte,- limbă pe care autorul desigur o cunoaşte, deşi dedicaţia pe exemplarul ce ne trimite e în franceză.-

* Mircea Eliade, In curte la Dionis, caietele inorogului, Madrid 1977.-

* Trajano Popesco, Romania y sus vecinos hungaros y rusos, Ed. Carpaţii, Madrid 1977, cu multe fotografii, dintre care mai necunoscute ale mausoleelor celor căzuţi la Griviţa şi Plevna.-

* Richard Wurmbrand, Jesus to the Communist World, Glendale (USA). In numărul 3/78 e fotografia unei biserici de lângă Bucureşti, transformată în restaurant pentru turiştii streini.-

* A. Burilianu, Carte de petece, în colecţia "Apoziţia", ed. Ion Dumitru, München.

* Ion Someşanu, Deşteaptă-te, Române, ed. Nagard, Roma 1978. Volum istoric, plin de documente, cu privire la Ardeal. Printre savanţii citaţi e şi... Ceauşescu!

* Traian Popescu, Mărturii pentru legionarii de mâine (în spaniolă şi română), ed. Carpaţii, Madrid 1977.-

* Charte de la liberté, întocmită de "Grupul din Paris", 1977, şi publicată în toate limbile ţărilor robite, plus franceza, engleza, germana şi italiana. Grupul luptă pentru prăbuşirea comunismului, libertatea popoarelor şi o Europă unită şi indivizibilă. Dl Korne, sufletul acţiunii, a propus deocamdată, în concordanţă cu cele de mai sus, instituirea unui paşaport european de care să beneficieze şi refugiaţii din Est şi participarea acestora la alegerile pentru Parlamentul european.-

* Acesta este adevărul cel adevărat... despre atrocităţile săvârşite de horthişti în nordul Transilvaniei după dictatul dela Viena impus României în August 1940: broşură în limbile română, engleză şi maghiară, fără autor, dată şi editură, ilustrată cu fotografii.-

* Prezenţe creştine, revista Misiunii Unite Române din München: Kreittmayrstrasse 28. Acest prim număr, în 4 pagini, se bucură de colaborarea dlor G. Ciorănescu, I. Cicală, George Bălan, Clara Francescatti, N. Stroescu, etc.

* Alternativa nazionale, periodic publicat la Milano de un compatriot cu idei clare şi constant: Nichi Constantinescu. Pe linie anticomunistă a plecat acum vreo 4 decenii din ţară, pe ea a rămas până azi, însă activ: cu această publicaţie, tipărită din buzunarul său, în chiar focarul plin de primejdii al comunismului italian, el caută să lămurească pe noii săi concetăţeni, în limba lor, de binefacerile ce i-ar aştepta dela un regim impus de Moscova, dându-le ca pildă România. Pe copertă, permanent, arhanghelul Mihail ucigând dihania roşie.-

* A reapărut "Stindardul". Era şi nevoie, pentru întărirea frontului românesc din Exil, faţă de ciupercăria publicaţiilor semănătoare de confuzii, de această veche publicaţie, răspicată, sprintenă şi viguroasă. Semnează I. V. Emilian, Eugen Lozovan, Sava Gârleanu, G. Badea-Lătuceanu şi alţii articole despre Şovinismul maghiar în haină de paradă marxist-leninistă, Calvarul Mariei Antonescu, Ion G. Dimitriu, Golgota României, Nicolae Tecău, stegar al cauzei româneşti în America, Hanatul din Panonia, Paul Goma?- ça sent le K.G.B., şi altele. Bogatul număr se încheie cu o pagină în franceză şi două în germană.-

* Pământul strămoşesc, volum jubilar la Semicentenarul Mişcării Legionare, Buenos Aires, 1977. Director: D. Găzdaru. Volumul, foarte îngrijit, de peste 200 pagini, e cât se poate de interesant, mai ales prin ce aduce nou: Amintirile lui Stănicel din biroul Căpitanului (şi e de mirare că le publică aşa târziu; cum

tot de mirare este că alţi doi apropiaţi colaboratori ai Căpitanului: inginerii N.Horodniceanu şi N.Smărăndescu,încă nu şi-au publicat amintirile,care trebuie că sunt deosebit de preţioase),fragmente din Jurnalul lui Virgil Ionescu,al cărui volum întreg e sub tipar,V.Apostolescu despre "Lovitura de la 3 Septembrie 1940"la Braşov.O revelaţie a condeiului este Mardarie Popinciuc, cu "Tabăra de pe Rarău" şi "Inmormântarea lui Moţa şi Marin".Dl Găzdaru demonstrează fără putinţă de replică "Responsabilitatea lui H.S. la asasinarea Căpitanului" şi ne desvăluie "Cuscria dintre H.S. şi camarilă în timpul guvernului din 1940".La redimensionarea iresponsabilului închipuit contribuie pe larg şi C.Papanace,cu "Evoluţia M.L. după arestarea şi asasinarea Căpitanului.Cazul Horia Sima".Mai colaborează V.Iasinschi,Ilie Gârneaţă,Doina Popincius de Quintana cu gingaşe amintiri din "Crăciunurile copilăriei mele",Zahu Pană şi I.Tolescu cu versuri,G.Ghiţea cu amintiri,Anton Roşu despre Iuliu Şuşman,N.Şeitan ("Dizolvarea dela 10 Dec.1933.Nicadorii"),P.Vălimăreanu despre ing.Clime,etc. N.Arnăutu are foarte interesante amintiri din viaţa legionară dela Iaşi; într'alt articol plin de duh el arată partidul Moscovei din Bucureşti ca "fabricant de eroi şi de martiri".In "Luare aminte",dl prof.Găzdaru arată jena de a fi trebuit să se ocupe,chiar într'un număr festiv ca acesta,de "excrescenţa simistă".-

* Cu numărul din Aprilie,"Cuvântul Românesc" a împlinit 2 ani de regulată apariţie lunară,sub conducerea dlui George Bălaşu.Această publicaţie care,în tendinţa de a înmănunchia tot ce este anticomunist,evită polemica,a reuşit să pună la treabă elemente grele venite mai recent din ţară,înfrăţind astfel şi generaţiile de exilaţi într'o luptă comună.Este gazeta ce ne lipsea!

Am simţit şi noi această lipsă,dar am fost siliţi,din păcate,să ne împărţim activitatea: căci nu puteam îngădui ca,pe albul zăpeziu al gândurilor lui Moţa şi Codreanu,să se reverse balta puturoasă a lui Sima,făcându-ne complici la derutarea conştiinţelor şi la noi crime.Şi avem satisfacţia să fi reuşit într'o măsură decisivă: este destul să amintim că,după publicarea dosarului ruşinii,Sima n'a reuşit să mai paraşuteze pe nimeni pentru gloria-i personală. Şi nici n'o să mai reuşească,dacă n'o putea amăgi niscai naivi dintre noii veniţi: căci doară nu cei câţiva indivizi rămaşi încă în juru-i,cu călcarea legămintelor de a lupta pentru primatul moral,se vor lăsa... paraşutaţi: îi împiedică,dacă nu alta,povara gradelor cu care Sima,bun psiholog al sufletelor găunoase,a ştiut să şi-i lege.

Scutit de această dureros de necesară chirurgie,"Cuvântul Românesc" a putut să se dedice liniştit liniei comune oricărui refugiat conştient,indiferent de fostele apartenenţe.Iată,în numărul pe Mai de pildă,cumpănitul articol al lui Eugen Bârsan,arătând-o ca "o gazetă care vorbeşte de toţi şi nu exclude pe nimeni din lumea politică românească cu poziţie anticomunistă... Suntem pentru anihilarea barierelor cu care lumea politică partizană a închistat structura exilului... Există vitale datorii naţionale,care nu pot fi subordonate intereselor partidelor sau oamenilor politici... Ne mişcăm pe direcţia că politica naţională din Exil nu este monopolul nimănui... Toate preocupările noastre converg spre un ţel de bază: Un cât mai mare şi puternic front în lupta pe viaţă şi pe moarte în contra comunismului,pentru desrobirea ţării".

"Pentru o unire" se pronunţă şi Nicolae Petra,care crede că "adevăratul drum pentru unire a Românilor din exil e planul cultural... Calea de a face ceva pe acest drum,al unirii româneşti în exil,sunt două instituţii: O asociaţie pentru cultura,arta şi literatura poporului român din exil,şi cealaltă instituţie e presa.Oamenii de bună credinţă care vor să contribuie la unirea românească,să ajute la înfiinţarea acestei Asociaţii şi la susţinerea bunei prese din exil".In viguroasele sale "Insemnări",Virgil Popa adaogă şi politicul.

De masivele arestări dela 15 Mai 1948,se ocupă Zahu Pană,Dionisie Stancu şi Dumitru Bacu.Mai colaborează,cu articole la fel de viguroase şi lucide,sau cu versuri: Vlad Angelescu,Stroe Moldovanu,Costin Miron,Teodor Branea,Miron Butariu,Ion Boeru,Ion Halmaghi,N.Dima,Sava Gârleanu(harnic în toate publicaţiile româneşti),N.Novac,Daniel Ordeanu,Mircea Pătru,Alex.Silistreanu,Alex.Bratu, Egl.Daschievici,S.Gh.Theodoru,Alex.Ionescu-Lungu,pr.dr.Petre Popescu,arhim.Roman Braga,D.C.Amzăr,Radu Dunăreanu,George Donev.Pagini de ştiri din ţară şi din exil,sport,politică externă,umor,poezii din închisori,note şi comentarii,etc., complectează acest adevărat magazin.O cernere şi mai riguroasă a materialului, poate n'ar strica.Numărul de pagini nu contează,esenţa este totul.Şi nu de esenţe credem că duce lipsă "Cuvântul Românesc"!

Bucur Calangiu

DORURI ŞI NECAZURI

S.- Argentina: Pierderile neamului nostru sunt imense.Imi scria cineva,care a făcut 22 de ani de închisoare,că suntem ameninţaţi cu asiatizarea.Dar se anunţă un val ce vine din străfunduri.Milioanele de fiinţe jertfite,milioanele de robi,încep să îndrăsnească.Cea mai mare urgie e la noi în ţară; haita n'a uitat că la noi nu există un partid comunist.Un bun văr al meu a stat luni de zile cu uşa celulei zidită,doar o mică crăpătură deasupra,pe unde i se da ceva apă şi o bucată de pâine.Se vorbeşte de generaţia lui Goma,dar ea nu pare naţionalistă,ci mai degrabă un hibrid al regimului impus; Goma nu se răfueşte cu comunismul în general,ci cu Ceauşescu.

C.- Volta Superioară: Regret că nu Vă pot trimite puţin din soarele acesta tropical,din sudul Saharei.Ne adaptăm cu greu...

E.- Turcia: Cristos a înviat! Curând va învia şi România!!

S.- Germania: Pe Giurescu l-aţi caracterizat foarte bine."Jurnalul de călătorie e desigur interesant,dar... se vede din multe locuri că "a trebuit" să scrie aşa,mai ales în ce priveşte viaţa românilor din USA.

B.- Statele Unite: Vă miraţi cum de unii foşti legionari,câţiva chiar cu trecut de lagăre şi închisori,după ce-au jurat pe steagurile albe ale lui Moţa şi Codreanu,azi s'au întors cu 180 de grade,jurând pe zdreanţa unui schilod moral; cari,după ce-au înfruntat pe vremuri chiar gloanţele,au ajuns azi ahtiaţi după jucării,pe care oameni de eroism statornic şi real,ca Avram Iancu,nu s'au simţit măguliţi să le primească nici chiar din mâna Impăratului,când acesta s'a dovedit mincinos,nedemn de încrederea pusă în el.De necrezut cu ce-şi mai ţine Sima,care,se vede,cunoaşte bine găunoşia omenească,câţiva ortaci: pe unii i-a făcut "scriitori",asigurându-le astfel "nemurirea" prin publicarea discutabilelor lor produse; altora le-a dat "grade" cu baniţa; pe alţii i-a pus şefi de ţări,gâdilându-le astfel,caşi "scriitorilor",sau gradaţilor,orgoliul: ce,puţin lucru este să fii şef peste... Brazilia,peste... Canada,peste... Franţa,etc.? Oamenii se cred astfel foarte importanţi,chiar dacă în respectivele ţări n'au nici doi căţei cu ei!

B.- Statele Unite: Nu înţeleg de ce uniţii noştri se tot vaită că le-au închis comuniştii biserica,iar popii lor se duc acolo să pupe picioarele la comunişti! Dar încurcături d'astea avem şi la Ligă: Coman pretinde c'a fost "delegat" să ne vândă.Uniunea şi Liga n'a delegat pe nimeni să se ducă în ţară şi să ne reprezinte.Coman n'a văzut România în viaţa lui,iar acum i-a fost ruşine să se ducă să-şi vadă satul părinţilor! Rău stăm şi cu politicienii americani: Ne mai având pe cine să vândă,în afară de Arabi,acum vând America.Dar Dumnezeu nu bate cu ciomagul,El ştie mai bine cum să plătească!

S.- Franţa: Văd că Ceauşescu,în loc să se ocupe de întregirea României,se ocupă de întregirea... Coreii.Aici,Paul Goma a vorbit Luni 19 Iunie la radio despre viaţa lui din România şi cum a ajuns aici: Salvarea mea o datorez socrilor,a spus el,dar fără să precizeze cum de socrii au aşa mare putere la comunişti... La poliţia din Bucureşti a fost acuzat că e legionar; dar aici a ţinut să precizeze că legionarii sunt "fasciştii români".Ne-am lămurit!

M.- Franţa: Aşişderea mai scriem noi că'n dzilele trecute un prieten mi-a adusu câteva kile de scripturi rumâneşti,unele de prin Evropa(între carele şi cloacele democratului Theo,adevăratul reprezentantu alu presei din Uganda) aşa că îmi este capul împuiatu cu toate năzdrăvăniile... De Conţiliiulu Supremu,un preatin au glăsuitu că este "Sovietulu",ceea ce vorbă de hulă şi ocară easte, au basnă mincinoasă,că Sovietulu numai pe vremea lu Sima Crăişorulu s'au fiinţatu,dară mai apoi s'au prăbuşitu în poalele Costinei crăiţa,de unde au răsăritu omuleţu celu nou,despre carele au vorbitu scripturile la vremea sa.

R.- Franţa: Am văzut un film frumos în care "eroul naţional",dl Pernelle,a avut o"aventură"(şi era departe de a fi ca a dlui Horea Sima),o dragoste cu o femee măritată; deşi era despărţită de bărbat,l-au părăsit toţi ai lui...

C.- Statele Unite: Mulţumesc pentru Vatra,prietenă credincioasă şi nedespărţită de peste un sfert de veac; ea m'a urmărit peste tot pe unde mi-a purtat paşii destinul: Chile,USA,Grecia,Macedonia,Madrid,iarăşi USA,nu ştiu pentru cât timp.Vatra pentru mine este şi a fost în decursul acestui sfert de veac Far şi Drapel.Da! Drapelul Legiunii,pe care l-ai purtat şi-l duci înainte neştirbit şi fără de prihană! Alătur din toată inima o contribuţie.

D.- Statele Unite: Admir migala de albină cu care întocmiţi revista,ea va rămâne în istoria exilului.Găsiţi alăturat o modestă contribuţie...

&& Faţă de extinderea tot mai pronunţată a haosului politic şi moral,şi de
năvala în Europa liberă şi în Americi a securiştilor "români" camuflaţi în
preoţi,- conducerea Episcopiei Române Ortodoxe din Europa liberă şi a Bisericii
Române Ortodoxe din Germania au simţit nevoia unei apropieri,pentru întărirea
frontului comun de luptă.In acest scop a avut loc la Strasbourg,Marţi 20 Iunie,
o întâlnire de bunăvoinţă,între delegaţii din Paris: părintele protopop mitro-
for,episcop ales,Vasile Boldeanu,Paul Barbăneagră şi Nicolae Guguianu şi dele-
gaţi din Germania: părintele protopop D.Em.Popa,Mihai Fotin Enescu şi Petre
Vălimăreanu.Acest prim contact s'a dovedit fructuos,reuşind să spargă o ghiaţă
ce se acumulase fără motive ideale.S'a hotărît astfel să se continuie contac-
tele,înţelegere reciprocă în viitoarele acţiuni din Franţa şi Germania,oficierea
în comun a unui număr de servicii divine,sărbătorirea în comun,în Decembrie,a
125 de ani dela fundarea Bisericii din Paris şi a 60 de ani dela Marea Unire.
Cu acel prilej va avea loc o nouă consfătuire,în cadru mai larg,iar în Aprilie
viitor va fi o nouă întâlnire pentru examinarea rezultatelor şi hotărîrea a ce
mai rămâne de făcut pentru perfectarea apropierii dintre cele două comunităţi.-

&& The Romanian-American Heritage Center de pe lângă Episcopia Română Orto-
doxă din America,condusă de I.P.S.Valerian Trifa,a fost inaugurat,printr'o sluj-
bă religioasă,Duminică 28 Mai.Acest centru,construit de curând,se ocupă cu stu-
diul,cercetarea şi documentarea vieţii americanilor de obârşie română din State-
le Unite şi Canada şi cuprinde o librărie,săli de conferinţe,expoziţie,proiec-
ţie şi păstrarea documentelor,locuinţă pentru cercetători.-

&& Românii ortodocşi refugiaţi în Germania au sărbătorit Sfânta Inviere la
Freiburg,München şi Stuttgart.La Freiburg,părintele protoiereu Dumitru Popa a
început slujba Sâmbătă seara la ora 22,în Maria-Hilf-Kirche; au participat ca
la 300 de credincioşi din împrejurimi,precum şi din Franţa şi Elveţia.A urmat,
în marea sală de lângă biserică,praznicul pascal.- La München,preotul doctor
Viorel Mehedinţu a început slujba la ora 21 în St.Korbinian-Kirche,cu partici-
parea a circa 200 de persoane; agapa pascală a avut loc în restaurantul "Klein
Bukarest"(Aurică Popescu).- Tot părintele Mehedinţu a oficiat a doua zi la
Stuttgart,la 10,30,în Kolpinghaus-Kapelle,unde fusese şi slujba Prohodului.-

&& Biserica din Laveline-devant-Bruyère,în Vosgi(Franţa),a ars până la te-
melie.In cenuşă,s'a găsit apoi,intact,micul tabernacol de lemn,în care se păs-
tra Sfânta Impărtăşanie.

&& Se vaită Sima,într'un fel de autopanegiric: "Am căzut de atâtea ori,sân-
gerând din mii de răni,pentru că n'am părăsit drumul onoarei".Vorbeşte Sima de
onoare,cum vorbeşte Ceauşescu de independenţă: cu aceeaşi neruşinare! Nu de-
geaba trăim în zodia imposturilor.Păi ce crede el,că-l citeşte numai Brădescu?...

&& Ultima din ţară.- Cine face mierea? întreabă conducătoarea unei grădi-
niţe de copii,în ţară.Unul răspunde că ţânţarul,altul că musca,dar Ilenuţa,mai
isteaţă,o nemereşte: albinele! răspunde ea.Şi de ce fac ele miere? mai întrea-
bă învăţătoarea,în speranţa unui răspuns... partinic.Pentrucă au regină! răs-
punde fata,sigură de sine; că,dac'ar avea secretară de partid,ar face c....
- In ţară circulă azi trei imnuri "patriotice": Pe-al nostru steag e scris
uimire,Aşteaptă-te,Române(la somnul cel de moarte) şi Erori au fost erori sunt
încă... Iar pe-alături,şi una "populară": Amărît ca mine nu-i /Decât puiul cu-
cului /Când îl lasă mama lui /In bătaia vântului /In grija partidului...

&& Din "Exilul solidar"(Febr.'78): Primul copil al lui Ceauşescu s'a născut
pe când el se găsea în armată.Venind acasă şi găsind copilul,a început s'o bată
pe Leana şi s'o întrebe de unde este copilul.Leana,ca să-l îmbuneze,i-a spus
că s'a culcat tot timpul cu poza lui şi a rămas însărcinată.După o zi-două,Cea-
uşescu o ia din nou la bătaie.Intrebat de ce o mai bate,el îi răspunde: Dar ce
crezi tu că mă prosteşti pe mine? Ce,eu nu văd că poza este numai bust?

&& La Măgura Bacăului s'a descoperit un tezaur de 2830 monede de argint
romane(în greutate de peste 10 kg.),a căror vechime se întinde pe un spaţiu
de vreo două secole,dela August la Septimiu Sever.-

- -

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Erbprinzenstr.17 A - Germania
Contribuţiile pot fi trimise,pe acelaş nume,în Germania,la Offentliche Spar-
kasse,Konto 1264443,Freiburg; în Italia,la C.C.Postale 43327006; în Franţa,pe
numele Jean Şteflea,Soc.Générale,5 Place Gambetta,Paris,contul 5-021415-5.-